ALKI 30-9-84
1.50
கல்கி

ஒவ்வொரு இல்லமும்
விரும்பும்-ரஸ்னா
அற்புதமான ஒரு பொட்டலம் ரஸ்னாவைக் கொண்டு
32 டம்ளர் சுவைமிக்க குளிர் பானத்தைத் தயாரிக்கலாம்.
Rasna
ரஸ்னா
சுவையானது !
சிக்கனமானது !
Mudra:A:PI:1507 TAM.

கல்கி

தீபாவளி சிறப்பிதழில்

ஸ்ரீவேணுகோபாலன்

எழுதும்

மகத்தான சரித்திரத் தொடர்கதை

மோகினித் திருக்கோலம்

ஆரம்பம்

மற்றும் பல புதிய அம்சங்கள்

அதிக பக்கங்கள் * இலவச இணைப்பு * அதே விலை!

சென்னையில் ஓடும் பல்லவன் பஸ்களின் கட்டணத்தை அதிகப்படுத்த அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது. ஆனால் இந்த உயர்வு அமலுக்கு வருவதற்கு முன்னர் பொது மக்களின் கருத்தையும் கேட்டிருக்கிறது. நமது நிருபர்கள் பிலிப், மோனி இருவரும் நிர்வாகம், தொழிலாளர்கள், பொது மக்கள் என்று பல்வேறு பிரிவினரைச் சந்தித்துப் பேசினார்கள்.

கட்டணத்தை உயர்த்தவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம்.

பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழக நிர்வாக இயக்குனர் திரு. ரத்தினசபாபதியைச் சந்தித்துப் பேசிய போது:

''இதுவரை பேர் நினைத்துக் கொண்டிருப்பது போல இனிமேல் நாம் கடன் வாங்கி நாங்கள் 555 பஸ்கள் வாங்கப் போவதில்லை. ஏற்கெனவே கடனே உலக வங்கியிடம் பெற்று 555 பஸ்களை வாங்கி அவைகள் தற்போது சாலைகளில் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன. சுமார் 30 லட்சம் மக்கள் தினசரி பஸ்களில் பயணம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

■ ''கால் கடுக்க நின்றாலும் பஸ்ஸே வராது''

பல்லவன் கட்டண உயர்வு

பல்லவன் சுமார் 13 கோடி நஷ்டத்தில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. ஒரு பஸ் தினசரி 300 கி.மீ. ஓடினால் தான் லாபம் வரும். ஆனால் சென்னையில் ஒரு பஸ் 200 கி.மீ.க்குக் குறைவாகவே ஓடுவதால் நஷ்டம் வருகிறது. நகரில் அதிக தூரம் அதிக டிரிப்கள் ஓட்ட முடியாது. காரணம் சென்னை ரோடுகள். இப்போதே நெரிசல் அதிகம். இதற்கு மேல் சொல்லவே வேண்டாம். இன்னும் அதிகப்படியான பஸ்களைச் சாலைகளில் விடுவது என்பதும் முடியாத காரியம்.''

''தனியார் பஸ் முதலாளிகளிடம் ஒரு குறிப்பிட்ட பஸ் ரூட்டைக் கொடுத்துப் பாருங்கள். லாபம் சம்பாதித்துக் காண்பிப்பார்கள்'' என்று ரத்தின சபாபதியிடம் சொன்ன போது அவர் சொன்னார்:

''தனியார் முதலாளிகள் பணியாட்களைக் கசக்கிப் பிழிந்து வேலை வாங்குவார்கள். தனியார் பஸ்கள் தினசரி 300, 400 கி.மீ. ஓடுகிறது. அதனால் லாபம் வருகிறது. அரசு நிறுவனம் என்பதால் நிர்வாகச் செலவுகள் அதிகம், சம்பளம், போனஸ், கைக்குத் தொகை ஆகியவை பல்லவனில் அதிக பட்சமாகக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். தனியார்கள் என்றால் லாப நோக்கு ஒன்றையே குறியாக வைத்து பஸ்களை ஓட்டுவார்கள். ஆனால் அரசுத் துறை நிறுவனமான நாங்கள் அப்படிச் செய்ய முடியாது. எங்கள் பி.டி.ஸி.யின் செயல்பாடு குறித்து உலக வங்கியே சான்றிதழ் வழங்கி இருக்கிறது.

''மற்றொரு விஷயம் மாணவர் கட்டணம். ஒன்றரை லட்சம் மாணவ, மாணவியர் பயன் அடைகிறார்கள். அதனாலேயே பல்லவனுக்கு 3 கோடி ரூபாய் நஷ்டமாகிறது. இதற்கென்று இதை எடுத்து விட முடியுமா?

''வாங்கிய கடனை பஸ் கட்டணத்தின் உயர்விலிருந்துதான் கட்ட முடியும் என்ற எண்ணத்தில்தான் உலக வங்கி உயர்வுக்கு யோசனை சொன்னது. இரண்டாண்டுகளுக்கு முன்னரே இது நடைபெற்றிருக்க வேண்டும். எந்த விகிதத்தில் கட்டண உயர்வு இருக்க வேண்டும் என்பதை நாங்கள் முடிவு செய்வதில்லை. அரசுதான் முடிவு செய்கிறது.''

உயர்த்த அவசியம் இல்லை

''தூக்கில் தொங்க இருப்பவனைப் பார்த்து ''கடைசியாக உன் விருப்பம் என்ன?'' என்று கேட்பார்கள். அது போல் தான் தமிழக அரசும் கட்டணம் உயர்த்தப் போவது பற்றி மக்களிடம் கருத்து கேட்கிறது'' என்று வேடிக்கையாகக் கூறினார் திரு. ஏ. சௌந்தரராஜன். இவர் சி.ஐ.டி.யு. தொழிற்சங்கத்தின் போக்குவரத்து பிரிவு செயலாளர்.

''டெல்லியில் 17 கி. மீ. தூரம் போவதற்கு 50 பைசாதான் ஆனால் சென்னையில் 1 ரூபாய். இதேபோல் மற்ற மாநிலங்களான ஆந்திரா, மே. வங்கம், கேரளா ஆகியவற்றிலும் தமிழகத்தை விட நகர பஸ் கட்டணம் குறைவு. ''அண்ணா நகர் இடைத் தேர்தலின் போது பஸ் கட்டணத்தை உயர்த்த மாட்டோம்'' என்று சொன்ன எம்.ஜி.ஆர். இப்போது செய்வது ஏன்? தோல்வி அடைந்ததாலா? பல்லவனில் நஷ்டக் கணக்குக் காட்டுவதென்பது மிகவும் கேலியான ஒன்று. 1982–83-ல் தேய்மானத்திற்கு (Depriciation) ஒதுக்கியது 6 கோடி ரூபாய். இன்றைக்கு நகரத்தில் 2085 பஸ்கள் இருக்கின்றன. இரண்டரை வருடங்கள் ஒரு பஸ் ஓடினால் 40 சதவீதம் தேய்மான மதிப்பாக எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. ஆனால் பல்லவனின் ஷீட்டுகளுக்காகத்தான் இந்தக் கணக்கே தவிர, பஸ்கள் 8 ஆண்டுகள், 10 ஆண்டுகள் என்று தொடர்ந்து ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன. அதாவது தேய்மான செலவு என்று கூறப்படும் தொகை, பஸ்ஸின் விலையையும் மீறிச் சென்று விடுகின்றது. ஆனால் பஸ்கள் மட்டும் தெருக்களில் ஓடுகின்றன. பல்லவன் ஓர் அரசு சார்பு நிறுவனம். எந்த அரசு சார்பு நிறுவனத்துக்கும் அரசு மான்யம் கொடுக்க வேண்டும். இது மற்ற மாநிலங்களில் நடைபெறுகிறது. இங்குண்டா? அரசு போட்ட மூலதனத்துக்காகப் பி. டி. சி. வட்டியாக 4 கோடி ரூபாய் 1982–83-ல் அரசுக்குக் கொடுத்துள்ளது. இது எப்படி என்றால் மகனுக்குக் கடனை கடன் கொடுத்து வட்டி பெறுவது போல

✖ சேவியர்.

✖ சுந்தர்

✖ விஜயலதா

✖ ஏ. சௌந்தரராஜன்

''தெருவில் போவதுகூட நரக வேதனை...''

தேவையா?

இருக்கிறது. தேவையான சேவை, லட்டத் தொகை இப்படியாக மொத்தத்தில் 18 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கி விட்டு 8 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் என்கிறார்கள்.

''நகரத்தில் 2 கி. மீ. தூரத்திற்கு ஒரு ஸ்டேஜ் என்றும் அதற்கு கி. மீ.க்கு 7.5 பைசா கட்டணம் என்றும் பல்லவன் கூறுவது சுத்தப் பொய். அப்படிப் பார்த்தால் 30 பைசாவிற்கு 4 கி. மீ. பயணம் செய்ய வேண்டும். இந்த fare stage fair stage அல்ல. நிறைய இடங்களில் 1 கி. மீ. தூரத்திலேயே fare stage வந்து விடும். மேலும் ஒரு கி. மீ. தூரத்திற்கு பஸ்ஸின் ஓட்ட 4.87 சாகதான் பல்லவனுக்குச் செலவாகிறது.

''பல்லவன் கூறும் இன்னொரு காரணம். தொழிலாளர்களுக்குச் சம்பளம் கிராக்கிப் படி, போனஸ் என்று அதிகம் செலவாகிறது என்பது. இந்தியாவிலேயே பஸ் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்களுக்குச் சம்பளம் அளிப்பதில் தமிழகம் ஒன்பதாவது இடத்தில்தான் இருக்கிறது. மற்றும் டீசல், பஸ் சேஸிஸ், டயர் ஆகியவற்றின் விலை உயர்ந்து விட்டதாகக் கூறுவார்கள். இது உண்மைதான். இந்த விலையேற்றத்தை மத்திய அரசுதான் கட்டுப்படுத்தி இருக்க வேண்டும். அல்லது மாநில போக்குவரத்து நிறுவனங்களுக்குக் குறைந்த விலையில் உதிரி பாகங்களை வழங்க மத்திய அரசு உதவ வேண்டும். இந்த உதிரி பாகங்களின் விலை உயர்விலும் லாபம் சம்பாதிப்பது தனியார் நிறுவனங்கள்தான். நம் நாட்டிலேயே கச்சா எண்ணெய் உற்பத்தி அதிகரித்துள்ளதால் மத்திய அரசு 5000 கோடி ரூபாய் அந்நியச் செலாவணியை மிச்சப்படுத்தி, எண்ணெய் வெளிநாடுகளில் வாங்குவதை வெகுவாகக் குறைத்துள்ளது. அப்படியிருக்க இந்தியாவில் ஏன் எண்ணெய் விலையை உயர்த்திக் கொண்டே போகிறார்கள்? இந்தியன் ஆயில் கார்ப்பரேஷன் அரசு போக்குவரத்து நிறுவனங்களுக்குச் சலுகைக் கட்டண முறையில் டீசல் தர வேண்டும்.

''பஸ் கட்டணம், டீசல் விலை, பஸ்களின் எண்ணிக்கை எல்லாம் பெருகியும் ஊழியர்களின் சம்பளம் மட்டும் உயர்த்தப் படாமல் இருக்கிறது. 1981-ல் பஸ் கட்டணத்தை உயர்த்தினார்கள். அப்போது 4 சதவீதம் ஊக்கத் தொகையாக இருந்ததை 3.5 சதவீதமாகக் குறைத்து விட்டார்கள். பல்லவனில் அனாவசிய செலவுகள் அதிகம். பஸ்களில், வேகத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான 'கவர்னர்' என்ற சாதனத்தை வாங்கினார்கள். இன்று எந்த பஸ்ஸில் இது செயல்படுகிறது? இதில் எக்கச்சக்க நஷ்டம். 18000 பேர் வேலை செய்யும் பல்லவனில் 300 ஆளும் கட்சி நபர்கள் எந்த வேலையும் செய்யாமல் மாதா மாதம் சம்பளம் மட்டும் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது பல்லவன் உயர் அதிகாரிகளுக்கே தெரியும். ஆனால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. ஆளும் கட்சியின் ஆட்களாயிற்றே!

''சீசன் டிக்கெட் விற்பனையிலும் ஊழல். முதல் தேதி முதல் 16-ம் தேதி வரை சீசன் டிக்கெட் கொடுப்பதாகக் கூறுவார்கள். ஆனால் 5-ம் தேதி போய்ப் பாருங்கள், 'தீர்ந்து விட்டதே' என்பார்கள். இதற்குக் காரணம் ஒன்றரை லட்சம் சீசன் டிக்கெட்டுகள் விற்றுக் கொண்டிருந்தவர்கள் அதில் வருமானத்தை இழப்பதால் 58000 சீசன் டிக்கெட்டுகள் தான் இன்று விற்கிறார்கள். இது கடந்த இரண்டு மாத காலமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

''இப்படியாகப் பார்த்துக்கொண்டு போனால், பல்லவன் அதிக வருமானம் தேடிக் கொண்டிருக்கிறதே தவிர நஷ்டமடைய வாய்ப்பில்லை. கட்டண உயர்வுக்கும் அவசியமில்லை. பஸ் போக்குவரத்து என்பதை அரசு பொது நல நோக்குடன் நடத்த வேண்டும். எனவே 'லாப நோக்குடன் வியாபார ரீதியாக நடத்து' என்ற உலக வங்கியின் கட்டளையை ஏற்றுக் கொண்டு கட்டணத்தை உயர்த்துவது என்று அரசு முடிவு செய்யக் கூடாது.''

கிளாபர் இருதயராஜ் (படம் + போன் தெ. கீழே.) ஒரு உபயோகமான காரியம் செய்திருக்கிறார்.

சினிமாத் துறையில், பத்திரிகைத் துறையில், பப்ளிசிடி துறையில் உள்ள பலரது டெலிபோன் எண்களை அடங்கிய பாக்கெட் புத்தகமாகத் தயாரித்திருக்கிறார்.

இப்படி வெளியிட்டால் நடிகர்களின் ரசிகர்கள் அடிக்கடி டெலிபோன் செய்து தொல்லைதர மாட்டார்களோ? என்றால், 'திரைப்படத் துறையுடன் சம்பந்தப் பட்டவர்களுக்கு மட்டும்தான் இந்தப் புத்தகம் விநியோகமாகும்' என்கிறார் ஜீ. கே. 'அப்பாடா, பிழைத்தோம்' என்று ஒரு பெருமூச்சு விட்டவர் இனி சிலராக இருப்பார்கள்..

843314

இதோ உங்கள்
மெய்க்காப்பாளர்!
CINTHOL
கோத்ரெஜ்
ஸின்த்தால் துர்நாற்றத்தைப் போக்கும் சோப்

பயணிகள் கருத்து

பஸ்ஸில் பயணம் செய்கிற பொது மக்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள்? சில சாம்பிள்கள்:

திரு. கே. [illegible] ([illegible])

''[illegible] கட்டண உயர்வு சாமானிய மனிதனை மிகவும் பாதிக்கும். இப்போது [illegible] ரூ. 1·65 கொடுப்பவர் மாற்றி அமைக்கப்பட்டுள்ள விகிதப்படி ரூ. 2·50 கொடுக்க வேண்டியுள்ளது. கட்டண உயர்வு [illegible] [illegible]. [illegible] ஒரு [illegible], [illegible] ஒரு [illegible]. அந்த [illegible] [illegible] அறிவிக்கலாம்''.

[illegible] ([illegible])

''கட்டண உயர்வாம். [illegible] [illegible] செய்து [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] செய்து [illegible], [illegible] [illegible] போய் [illegible] [illegible]. சில [illegible] [illegible]. பல [illegible] [illegible] ஒரு மணி நேரம் [illegible] [illegible] வராது. [illegible] [illegible] [illegible] பஸ்ஸைப் [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] எதிர்பார்க்கிறார்கள். [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. கட்டண உயர்வு [illegible] [illegible] போது, [illegible] [illegible] கொஞ்சம் [illegible] பார்க்க வேண்டும்.''

திரு. [illegible] ([illegible])

''நாட்டில் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] பஸ் கட்டணத்தை [illegible] அறிவிக்காமல் [illegible] [illegible] வேண்டுமா! இது எப்படி [illegible] [illegible]? [illegible] [illegible] கேட்கும்போது [illegible] [illegible] [illegible] வேண்டாமா? [illegible] [illegible] கட்டணத்தை உயர்த்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். [illegible] உயர்த்துவதைத் தவிர வேறு வழி? [illegible] [illegible] [illegible] என்ன பயன்! கட்டண உயர்வு [illegible] [illegible] [illegible].''

[illegible]: [illegible]

GANESHJI MANDIR

IRWIN ROAD, NEW DELHI-1

An appeal to YOU

Sani Preethi to ward off the bad effects of Sani Bhagwan

As you know, our human life is controlled by the Navagrahas and Sani plays an important role in every one's life. Therefore, for the smooth running of our daily life, Sani Bhagwan's blessings are very necessary. It has been the belief from time immemorial that by pleasing Him, He minimises the intensity of our sufferings to a great extent. Offering til oil to keep lamp (kept before Sani Bhagwan) glowing day and night is the most simplest, easiest and economical way of pleasing Sani Bhagwan.

It is our desire to deposit an amount of two lakhs of rupees by collecting Rs. 200/- from each devotee and out of the interest thereof, it should be possible to keep the lamp glowing for ever. **Thus your contribution of Rs. 200/-** (that too only once in your life time) is for an **external cause and for the entire future.** It is hoped you would like to associate yourself in this noble scheme. Your cheque drawn in favour of **'Ganeshji Mandir'** my please be sent to Sri S.R. IYER, Secretary.

வட்டமேஜை

அமரர் கல்கிக்கு சங்கீதாஞ்சலி

■ ஒரு பக்கம் செல்வி ஜெயலலிதாவின் பேட்டியை [illegible] அ. தி. மு. க. [illegible] அ.தி.மு.க. ஆட்சி [illegible]

● 'வேறு இடங்களில் இருந்து வந்த கட்டுரைகள்' [illegible]

● [illegible] "கல்கி" [illegible]

"[illegible]" —

● அமரர் கல்கி [illegible]

● ஜெயலலிதா பேட்டியில், "[illegible]" [illegible]

● தி. மு. க. [illegible] அ. தி. மு. க. [illegible]

● [illegible]

● கர்நாடக [illegible]

● 6.9.84 அன்று [illegible] பாடல்:

[illegible]

[illegible]

[illegible] கல்கிக்கு சங்கீத [illegible]

(அமரர் கல்கி [illegible])

சென்றோம் பார்த்தோம் சொல்கிறோம்

பொன்னியின் செல்வனுக்குப்

தஞ்சை விளையாட்டுத் திடலில் துவக்க விழா. வெயிலையும் பொருட்படுத்தாது, நல்ல கூட்டம். ரொம்ப கட்டுப்பாடான செக்யூரிட்டி. (உயரமான தண்ணீர்த் தொட்டியின் மேலே கூட போலீஸ் நின்று கண்காணித்துக் கொண்டிருந்தது.) திடலில் ஒரு சிறந்த மேடையில் அரசக் கம்பீர் [illegible] மௌனமாக நாயனம் வாசித்துக் கொண்டிருந்தார். வரும் வெயிலில், திடலில் [illegible] போட்டுக் கொண்டு சுமார் ஒன்றரை மணி நேரம் மௌனமாக நாயனம் வாசித்தது, பார்க்கப் பரிதாபமாய் இருந்தது. அமைச்சர் ஆர். எம். வீ. 'அதிகாரிகளே' இருபத்தில் கடிந்து கொண்டார்.

பிரதமர் பேச்சை மொழி பெயர்க்கையில் வழக்கம்போல் குளறுபடி. இதைத் தவிர்க்க இனிமேலும் ஏதேனும் ஒரு வரைமுறையை உருவாக்குதல் வேண்டும். பேச்சை முடிக்கும் போது, வழக்கம் போல் தமிழில் 'வணக்கம்' சொன்னார்.

கோவிலில் இந்திரா!

பூர்ண கும்ப மரியாதையுடன் வரவேற்கப் பட்டார். தஞ்சைக் கோவிலில் உள்ள ஓவியங்களைப் பார்த்து, மகிழ்ந்து, "நான் என் பேத்தியுடன், இன்னொரு முறை வந்திருக்கவேண்டும் இல்லை" என்றார். வெளியில் வந்து இளநீர் சாப்பிட்டார். நேரே 'ஜெனி பாட்'டுக்கும் போய்த் திருச்சிக்கும் புறப்பட்டார்.

ஆய்வரங்கம்

கல்கைக்கொண்ட சோழபுரம் பிரகாரங்களில் கட்டடக் கலை பற்றிக் கொண்டவில், தஞ்சை கோவில் பற்றிக் குறிப்பிடும் மதத் அந்நிய பேச்சாளர்களும் மறக்காமல் சொன்னார்கள். ஆய்வரங்கத்துக்கும் தெய் பவித்தவர்கள் இ. ஆ. பெ., இருக்குறார்.

ராஜராஜன் பற்றிய சிறப்பு மியூசியம் ஒன்றும் திறந்து வைக்கப்பட்டது. அதிலே ராஜராஜன் பற்றி ஒரு ஒலி ஒளிக்காட்சி. ஓவியங்கள் — ம. செ. பாவம்!

மீசை உண்டா இல்லையா?

இப்போது புதிதாய்க் கிளம்பியுள்ள ராஜ ராஜன் பற்றிய சர்ச்சை: அவருக்கு மீசை உண்டா? இல்லையா? "தஞ்சை கோவிலுக்கு வெளியிலுள்ள ராஜராஜன் சிலைக்கு மீசை இருக்கிறது. ஆனால் உள்ளேயும் அவருக்கு மீசை இல்லை; எனவே, பிரதமர் அதை மதித்து விட்டதால், மீசையில்லாத ராஜ ராஜன் உலோகச் சிலை ஒன்றை இன்னும் ஒரு ஆண்டுக்குள், கோவிலுக்குள்ளேயே வைக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும்" என்று பேசி யுள்ளார் முதல்வர். ஆனால் தமிழக அரசு விழாவுக்கென தயாரித்துள்ள - அதும் பிரசுரிக்கட்டும், தஞ்சை அரண்மனையின் நுழைவாயிலின் உள்ள 'கட் அவுட்'டிலாகட் டும். ராஜராஜனுக்குத் தீர்க்கமான மீசை இருக்கிறதே!

சில சர்ச்சை செய்திகள்!

தொல்பொருள் துறையினர் வெளியிட் டுள்ள சிறப்பு மலரில் இரு செய்திகள்:

தஞ்சைக் கோவிலின் பெரிய நந்தி, ராஜராஜன் உருவாக்கியது இல்லை; நந்தி யும், நந்தி மண்டபமும் நாயக்கர் காலத் தவை என்பது ஒரு செய்தி. கோவிலின் மேலே உள்ள கோபுரம் ஒரே கல் இல்லை; ஆரஞ்சுச் சுளைகள் போல, பல கற்கள் ஒன்று சேர்ந்து அமைக்கப்பட்டது என்பது மற்றொன்று.

பட்டி மன்றம்!

ராஜராஜன் சிறப்புக்குக் காரணம் அவனது அரசியல் மாட்சியா? கலை மாட்சியா என்று பட்டிமன்றம். தொகுத்து வழங்கினார். பட்டிமன்றத்திற்குத் தலைமை, அமைச்சர் காளிமுத்து. அவர் பேச்சு பற்றி ஒரே வார்த்தை! அற்புதம்!

நிறைவு விழா!

அப்பாடு வாண்டையார், "என் வெற்றிக்குக் காரணம் எம். ஜி. ஆர். அவருக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் வகையில் பொன்னுடை போர்த்தி இந்தக் கேடயத்தை (வெள்ளி) அளிக்கிறேன்" என்றார். மற்றும் பலர் எம். ஜி. ஆர். ஸ்துதி பாடினர். சுருக்கமாகப் பேசிக் கைதட்டல் பெற்றவர்கள்; திட்டும் பேசி, ஜனங்கள் கைதட்ட, புரிந்து கொண்டு, பேச்சை முடித்துக் கொண்டவர்கள்; அப்படியும் நிறுத்தாமல் பேசி, அறுத்தவர்கள் என்று பல ரகம்.

முதல்வர் பேச ஆரம்பிக்கும் போது மணி 11. முடிக்கும் போது 12 (இரவு). எம். ஜி. ஆர். பேசும்போது சொன்னார்: "நான் இப்போது சொல்லப் போகிற விஷயத்தைக் கேட்டால் நீங்கள் சந்தோஷப்பட்டுப் போவீர்கள். கல்கியின் 'பொன்னியின் செல்வன்' கதையை எம். ஜி. ஆர். பிக்சர்ஸ் இன்னும் இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள் படமாய் எடுத்து வெளியிடும்!" எதிர்பார்த்தபடியே கூட்டத்தினர் சந்தோஷப்பட்டனர்.

அதன் பின் அரசுக் கலைஞர்களின் கலை நிகழ்ச்சிகள். முடியும் போது சுமார் மூன்றேகால் மணி. அதுவரை எம். ஜி. ஆர். இருந்து, பார்த்து விட்டுத்தான் போனார்.

சில 'ஏன்'கள்!

- [illegible] திறப்பு விழாவில் ஒரு அரசு அதிகாரி, எம். ஜி. ஆரை 'இதயதெய்வம்' 'புரட்சித் தலைவர்' என்றெல்லாம் புகழ்ந்தாரே?
- அமைச்சர் ஒருவர் தொடக்க உரையில் நிகழ்ச்சிக்கே வராத ஒருவரை, அழைப்பிதழைப் பார்த்தபடி, 'அன்பிற்கும், மரியாதைக்கும் உரிய ....அவர்களே' என்று அழைத்தாரே!
- நிறைவு விழாவின் போது பேசிய சீனியர் அமைச்சர், முதல்வரிடம் தம் அபிமானத்தைக் காட்ட, [illegible]. எஸ். டி. எல்லை இழுத்தாரே!
- நிறைவு விழா மேடையில் வைக்கப்பட்டிருந்த ராஜராஜன் சிலைக்கு அணிவிக்கப்பட்ட மாலையில், கறுப்பு, வெளுப்பு, சிவப்பு வரும்படி அமைக்கப்பட்டிருந்ததே!
- 'செக்யூரிட்டி' என்ற பெயரில் போலீஸார் பத்திரிகை போட்டோகிராபர்களிடம் கடுமையாய் நடந்து கொண்டனரே!

முடிவாக...

ராஜராஜனின் பெருமைக்கு ஏற்ற பெருவிழா அவன் ஆட்சித்திறனை நினைவூட்டும் திருவிழா.

எஸ். சந்திரமௌலி

✕ இராஜராஜன் சிலைக்கு அருகில் [illegible] பிரதமர்.

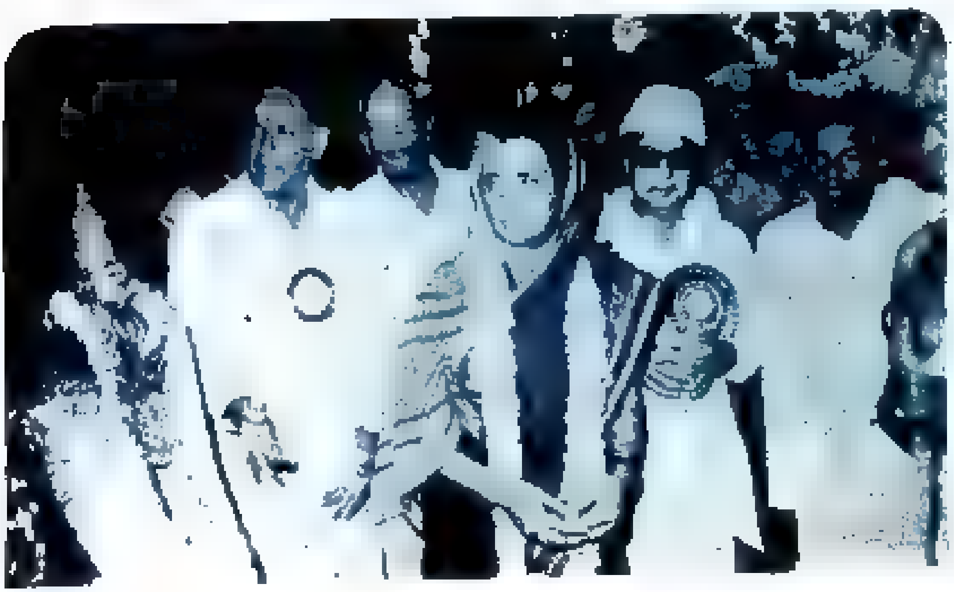

குளோஸ் அப்

அடிக்கொருதரம் போன் பண்ணி, நினைவூட்டி, நினைவூட்டி, சோவிடம் ஒரு கட்டுரையை வாங்குவதற்குள் அப்பப்பா! போதும் போதும் என்றாகி விடும்! எல்.கே.ஜி படிக்கிற என்னுடைய பையனுக்குப் பக்கத்திலேயே உட்கார்ந்து கொண்டு, அவன் 'வீட்டுப் பாடம்' பண்ண வைப்பதில் ஏற்படுகிற அனுபவத்துக்கும் சோவிடம் கட்டுரை வாங்குகிற அனுபவத்துக்கும் அதிக வித்தியாசமில்லை! நான் போன் பண்ணுவேன். மறுமுனையில் ரிசீவர் எடுக்கப்பட்டு, 'ஹலோ' என்ற என் குரல் கேட்டதுமே 'சோ வெளியூர் போயிருக்கிறார்' என்றோ, 'வெளியே போயிருக்கிறார்' என்றோ பதில் வரும். ஆனால் பேசுவது சோவேதான் என்று எனக்குத் தெரிந்து போகும்! சிரித்துவிட்டுத் தொடர்ந்து கட்டுரை கேட்பேன். ஒருசமயம் அவர், 'சோ செத்துப் போய் விட்டார்'! என்றார். 'நான் கட்டுரை கேட்பது உங்களுக்கு இப்படிப் பேசுமளவு தொந்தரவாய் இருக்கிறதென்றும் நீங்கள் கட்டுரை தராத் தாமதிப்பது எங்களுக்கு எவ்வளவு சிரமத்தைத் தரும் புரியுங்கள்' என்றேன். அப்புறம் ஒரே சிரிப்பு!

சோவின் நகைச்சுவை எழுத்திலும் மேடைப் பேச்சிலும் மட்டும் பளிச்சிடுவதல்ல. அவரைப் பார்த்து 'ஹலோ!' சொல்வதில் ஆரம்பித்து, 'பை' சொல்லி விடைபெறுகிற வரையில் சிரித்துக் கொண்டே இருக்க வேண்டியதுதான்! அடடா, என்ன சரளமாய் வருகிறது அது!

எழுதுவதைத் தம் சுயபாணி மூலம் ரொம்பச் சுருக்கமாகவும், அழுத்தமாயும் அவர் சொல்வதாய் நான் நினைக்கிறேன்.

சோ ஒரு சீரியஸான மனிதர். எப்போதும் எதைப் பற்றியாவது சிந்தித்துக் கொண்டே இருப்பார். அவருக்கு இந்த நாட்டின் அரசியல் நிலை பற்றி எப்போதுமே ஆழ்ந்த கவலை உண்டு.

'சோ'வைப் பற்றி என்னை ஆச்சரியப் படுத்துகிற இன்னொர் விஷயமும் உண்டு. இவ்வளவு பலவிதமான வேலைகளுக்கு நடுவே அவருக்கு எப்படி நேரம் கிடைக்கிறது? பத்திரிகை வேலைகள், மற்றப் பத்திரிகைகளுக்கு எழுதுவது, தாம் சீஃப் அட்வைஸராய் உள்ள கம்பெனி விவகாரங்களைக் கவனிப்பது, துக்ளக் எடிட் பணி, நாடகம், சினிமா என்று பெரிய லிஸ்ட்!

அடுத்தது சோவின் அரசியல் பிரவேசம் பற்றி: பத்திரிகையாளர்கள் வெளியில் இருந்து கொண்டு, அரசியலை விமர்சிப்பது சுலபமான விஷயம். ஆனால் 'சோ' அரசியலில் புகுந்து, அதை ஒழுங்குபடுத்த முயலுகிறார். அதேசமயம் கட்சிக் கட்டுப்பாடு காரணமாகத் தமது சிந்தனை, எழுத்துச் சுதந்திரங்களை இழந்து விடாமல் பாதுகாத்துக் கொள்ளவும் முயல்கிறார். இவ்விரண்டில் அரசியலில் முன்னேறுவதை விட பத்திரிகை சுதந்திரத்தையே அவர் முக்கியமானதாகக் கருதுகிறார். இதனால் அவரிடம் எனக்கு மதிப்பு அதிகரிக்கிறது.

அனிதா பிரதாப் சொல்ல

எஸ். சந்திரமௌலி

சிரிக்க வைத்தும் சீரியஸ் மனிதர்

நாம் எதையும் நகைச்சுவையாய்ச் சொல்வதால், மற்றவர்கள் அவற்றைப் படித்து விட்டு அல்லது கேட்டுவிட்டு, சிரித்துவிட்டுப் போய் விடுகிறார்கள்; எதையும் சீரியஸாய் எடுத்துக் கொள்ள மாட்டேன் என்கிறார்கள் என்று பல சமயம் சோ குறைபட்டுக்கொள்வதுண்டு. இது விஷயத்தில் நான் சோவிடமிருந்து கருத்து வேறுபாடு கொள்கிறேன். பத்துப் பக்கங்களில் விரிவாக மற்றவர்கள்

கல்கி

தீபாவளியின் ஆதாரம்; வண்ணங்கள்; அதன் தெய்வீகம் முதலியவற்றைப் பிரதிபலிக்கும் உன்னதத் தயாரிப்பு

மிகப்பிரபலமான எழுத்தாளர்களின் கதைகள் கட்டுரைகள், கவிதைகளுடன் முதல்தர ஓவியர்கள், புகைப்பட நிபுணர்களின் ஒத்துழைப்புடன் வண்ணக் களஞ்சியமாக உருவாகிறது. காலமெல்லாம் போற்றிப் பாதுகாக்கக்கூடிய பொக்கிஷம்.

விலை ரூ.: 20/- தபால் செலவு: ரூ. 6/-

இன்றே உங்கள் ஏஜெண்டிடம் பதிவு செய்து கொள்ளுங்கள்.

1984 தீபாவளி மலர்

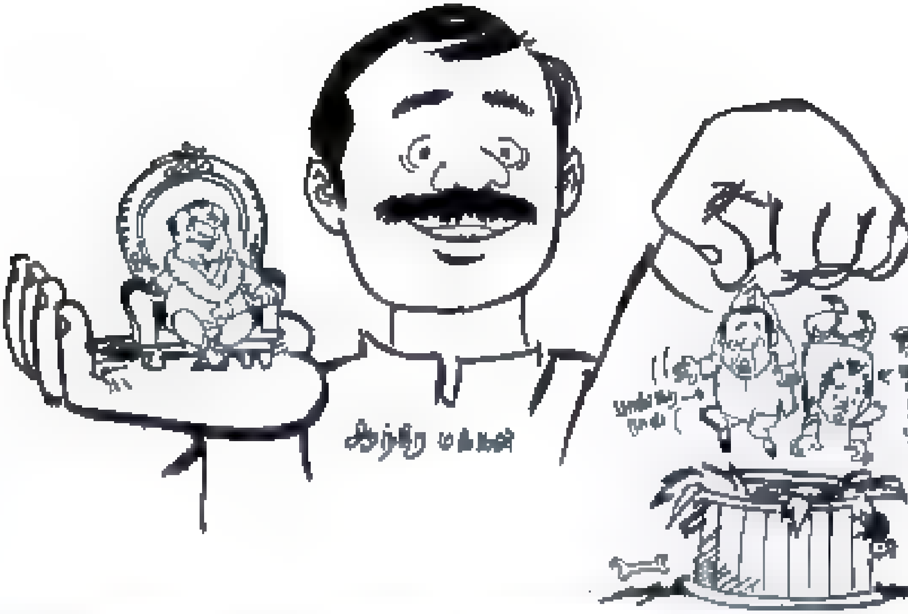

கல்கி

1984 செப்டம்பர் 30
மலர்: 43. இதழ்: 9
ரக்தாக்ஷி புரட்டாசி 14

தெலுங்குத் தாய்க்கு மலர் மாலை!

தோல்வி நிச்சயம் என்று தெரிந்த பிறகேனும் அதைப் பெருந்தன்மையாக ஏற்றுக் கொண்டிருக்கலாம் பாஸ்கரராவ் கும்பல். ஆனால் இத்தனை ஜனநாயகப் பண்பாடு அவர்களுக்கு இருக்குமேயானால் என்.டி.ஆரின் பதவி நீக்கமே நிகழ்ந்திராதே! எனவே அவர்கள் மறுபடி மைக்குகளை உடைத்ததும் மேஜைகளைப் பிளந்து பலகைகளை வீசியும் அமளி செய்து சட்டசபை நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறாமல் தடுத்து விட முயன்றதும் வியப்பளிக்கவில்லை. இந்த சகுனிகளும், துச்சாதனர்களும் இருக்கும்வரை குருக்ஷேத்திரப் போர் தொடரும். என்.டி.ஆரின் தெலுங்குதேசம் எப்போதும் அயர்ந்து விடாமல் எச்சரிக்கையுடன் இருப்பது அவசியம்.

இந்திய ஜனநாயகத்துக்கே இழுக்கும் கேடும் தருவதாக ஆரம்பித்து அதே ஜனநாயகத்தின் மாபெரும் வெற்றியாகவும் முடிந்த இந்த நிகழ்ச்சியிலிருந்து இ. காங்கிரஸோ அதன் தலைவர்களும் பாடம் கற்பார்கள் என்றால் அவ்வாறு தோன்றவில்லை. அக்கட்சித் தலைமையில் ஜனநாயக விரோதச் செயல்களும் எதேச்சாதிகாரப் போக்குகளுமே நாளுக்கு நாள் அதிகரித்து வருகின்றன. உட்கட்சி ஜனநாயகத்தை வளர்த்து மாவட்டங்களிலும் மாநில அளவிலும் நல்ல தலைவர்கள் உருவாக வழி வகுத்து அவர்கள் சுயேச்சையாக முடிவெடுக்க அனுமதிப்பதே நல்லது. எங்கோ டில்லியில் இருந்து கொண்டு ஹைதராபாத் நிலவரங்களை அரைகுறையாகத் தெரிந்து கொண்டு ஆணைகளைப் பிறப்பிக்கப் போக அது இருட்டுக்குத் தேள் கொட்டிய கதையாக முடிந்தது. இ. காங்கிரஸ் தலைமைக்கு பாஸ்கரராவின் பலவீனங்களும் புரியவில்லை; ஆந்திர மக்களின் மனமும் தெரியவில்லை. ஜனநாயகத்தில் மக்களைப் பகைத்துக் கொண்டு எதைச் சாதிக்க முடியும்?

பாஸ்கரராவ் கும்பலில் பலர் கண்டனத்துக்கு மட்டுமின்றித் தண்டனைக்கும் உரியவர்கள். பெருந்தன்மை காட்ட வேண்டியதுதான். ஆனால் என்.டி.ஆரை ஒரு சி.ஐ.ஏ. ஏஜெண்ட் என்றும், தேசத்துரோகி என்றும் அவதூறுகளைப் பரப்பியவர்களுக்குத் தண்டனை இல்லை என்றால் இவர்களுக்கு மட்டுமின்றி இதர சமூக விரோத சக்திகளுக்கும் இடமளித்துப் போகும். இவர்கள் நீதிமன்றத்தில் நிறுத்தப்பட வேண்டும். சட்டசபைக்குள்ளே தொடர்ந்து தாறுமாறாக நடந்து கொள்பவர்களை இனி சபாநாயகர் வேண்டிய சமயத்தில் தக்கபடி கவனித்துக் கொள்வார்.

முதல்வர் ராமராவின் பொறுப்பு முன்னிலும் அதிகமாகிறது. மக்களின் அமோகமான ஆதரவை அன்றும், இன்றும் என்றும் பெற்றிருப்பதாலேயே அவர் அடக்கத்துடனும் விவேகத்துடனும் நடந்து கொள்ள வேண்டும். எல்லாப் பொறுப்புகளையும் தாமே சுமக்காமல் அதிகாரங்களைப் பரவலாக்க வேண்டும். உட்கட்சி ஜனநாயகத்தை அடிமட்டத்திலிருந்து வளர்க்க வேண்டும். மேலவை ஒழிப்பு போன்ற அதிதீவிரமான காரியங்களை மனம் போன போக்கில் மளமளவென்று நிறைவேற்றிக்கொண்டு போகக் கூடாது. நிதானப் போக்கையும் கலந்தாலோசிக்கும் மனப்பான்மையையும் வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

பிரதமருக்குப் போன் செய்து தாம் மறுபடி பதவியில் அமர்வதைத் தெரிவித்து அவரது வாழ்த்தைக் கோரிப் பெற்ற விதத்திலும், ஒரு சோதனைக் கட்டத்தில் தம்மை ஆதரித்த மாற்றுக் கட்சியினருக்கு அமைச்சரவையில் இடம் அளிக்க முன்வந்ததிலும், பழி வாங்கும் உணர்வின்றி நடந்து கொள்வோம் என்று கூறிய வகையிலும் அகம்பாவத்தை ஒதுக்கிப் பெருந்தன்மை காட்டியிருக்கிறார் என்.டி.ஆர். இந்தக் கண்ணியமும், பரந்த மனப்பான்மையும் தொடரட்டும். ஆந்திர மாநிலம் அமைதியும், வளர்ச்சியும் கண்டு பாரத நாட்டுக்கே எடுத்துக் காட்டாகத் திகழட்டும். அண்டை மாநிலத்தை வாழ்த்துவோம்.

[illegible]
[illegible] — ஆசிரியர்.

தெய்வ தரிசனம்

சேலத்திலிருந்து ஓசூர் தொப்பூர் வழியாகத் தர்மபுரிக்குப் போக வேண்டும். வழியில் அதியமான் கோட்டை இருக்கிறது. கோட்டை இருந்த இடம் தெரிகிறது என்று அந்தப் பிரதேச ஜனங்கள் கூறுகிறார்கள். ஔவையாருக்கு நெல்லிக்கனி கொடுத்த அதியமான் அரசாண்ட இடம். ஔவையாருடைய கவிதையிலும் அமரனாக நிற்கிறான். அதியமானை இந்தப் பிரதேசத்தை அதமன் கோட்டை என்கிறார்கள். இந்த இடத்தில் ஒரு அதிசயமான கோவில் இருக்கிறது என்பதை யாராவது சொன்னால் தான் தெரியும். நல்ல காலமாக இதை மத்திய அரசின் தொல்பொருள் ஆய்வு இலாகா பாதுகாத்து வருகிறது.

கோவிலை அடைந்த போது 'இது என்ன சிவன் கோவிலாக இருக்கிறதே' என்று தோன்றியது. கோவில் சுத்தமாக இருப்பதைக் கண்டு சந்தோஷமும் உண்டாயிற்று. சுப்பிரமணியருடன் கருடாழ்வாரைப் பார்த்ததும் பெருமாள் கோவில் என்று தெரிந்து விட்டது.

கருவறையில் வீற்றிருப்பவர் அருள்மிகு சென்ன கேசவப் பெருமாள். ஸ்ரீதேவி, பூதேவி சமேதராக சேவை சாதிக்கிறார். இந்தக் கோவிலைப் பாதுகாத்து வரும் நல்ல பணியைச் செய்கிற ஸ்ரீ [illegible] கோவிலைப் பற்றிய சுவையான செய்திகளைக் கூறினார்.

அர்த்த மண்டபம் வரையில் தொன்மையான மன்னர்கள் கட்டியது. 9-ஆவது நூற்றாண்டு. தொல்பொருள் ஆராய்ச்சியாளருக்கு இந்தக் கோவில் மகா மண்டபத்திலுள்ள விஜயநகர மன்னர்கள் காலத்துச் சித்திரங்களைப் பாதுகாப்பதில் சிரத்தை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

மகாமண்டபம் முழுவதும் ஓவியங்கள் அழகும் அழியாமையும் விளங்குகின்றன. முன்னொரு காலத்தினர் ஓவியங்கள் மீது சுண்ணாம்பு அடித்து விட்டார்களாம். இப்போது அதைச் சுரண்டி மிகுந்த பிரயாசைப்பட்டு ஓவியங்களைப் பாதுகாத்து வருகிறார்கள். மேல் விதானத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவின் லீலைகளும், கருவறைக்கு நேர் எதிரில் காணப்படுகிறது.

இன்னும் ராமாயண மகாபாரத ஓவியங்களும் சித்திரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பதின்மூன்றும் நூற்றாண்டில் வரையப்பட்ட சித்திரங்கள். வேறு தேசமாக இருந்தால் இந்த ஓவியங்களைப் பற்றி ஆராய்ச்சிகள் நடைபெற்றிருக்கும். பல புத்தகங்கள் வெளியாகியிருக்கும். கல்வித் திறந்த தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரை அப்படி ஒன்றும் நடக்கவில்லை. கோவிலை நன்கு வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்தில் சுண்ணாம்படித்துச் சுத்தம் செய்து விட்டார்கள். அவர்களைக் குறை சொல்வதற்கில்லை.

✖ காமாக்ஷி

அதமன் கோட்டையைப் பற்றிய இன்னொரு சுவாரஸ்யமான செய்தி. இந்த இடத்திலிருந்து ஒரு சுரங்கப்பாதை தர்மபுரி கோவில் வரையில், சுமார் எட்டு கிலோ மீட்டர் தூரம், செல்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். தர்மபுரி கோவிலில் சுரங்கப் பாதை தொடங்கும் இடத்தைப் பார்க்கலாம். இறங்கிப் பார்க்க அனுமதியில்லை.

அதமன் கோட்டையிலிருந்து தர்மபுரி கோட்டைக் கோவிலுக்குச் செல்கிறோம்.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் இயற்றிய பாடல் ஒன்று கோவிலில் காணப்படுகிறது. அதனுள் இந்த ஊரை வைப்புத்தலம் என்று கூற இடமிருக்கிறது. இந்த ஊருக்குத் தகடூர் என்ற பெயர் வழங்கி வந்ததாகவும் இதுவே சங்க நூல்களில் குறிக்கப்படும் தகடூர் என்றும் கூறுகிறார்கள். தர்மபுரியிலிருந்து சற்றுத் தூரத்தில் 'தர்மராஜா' கோவில் இருப்பதாகவும் அதனாலேயே தர்மபுரி என்ற பெயர் வந்ததாகவும் சொல்லப்படுகிறது.

கோட்டைக் கோவிலின் உள்ளே பல அற்புதச் சிற்ப வடிவங்களைக் காண்கிறோம்.

தேவாரப் பாடலில்

'தாழையூர் தகடூர் தக்களூர் தருமபுரம்
வாழைக்காய்க் குப்பனார் மருகல் நாட்டு
மருகலே.'

என்று தகடூர் குறிக்கப்படுகிறது.

தருமபுரி காமாக்ஷி

அதன்பிறகு மல்லிகார்ஜுன ஸ்வாமியின் சந்நிதி. அதிகக் கூட்டம் இல்லை. குருக்கள் இருந்தார். திறமையாகக் கோவிலைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்கிறார்.

முதலில் நமது கவனத்தை ஈர்த்தது காமாக்ஷி சந்நிதியின் உள்ள பெரிய தூண். இரண்டு டன் எடையுள்ள இந்தத் தூண் மேலேயிருந்து தொங்குகிறது என்று நிரூபிக்க ஒரு நூலை எடுத்துத் தூணின் அடியில் விட்டு இரண்டு பக்கமும் இழுத்து இழுத்துக் காட்டினார். இட்டத்தட்ட [illegible] வரை அந்த நூல் நுழைந்துவிட்டது. "[illegible] முயன்ற இவருக்கு [illegible] விட்டு இருந்து உள்ளே அறுந்து போய் விட்டது!" என்று கூறினார்.

✻ [illegible]

அதன் பிறகு மணிமண்டப விதானத்தின் உள்ள அழகிய பாவைகளைக் காட்டினார். [illegible] அவர் கூறிய இன்னொரு விஷயத்தைக் கேட்டதும் தூக்கி வாரிப் போட்டது. இந்த [illegible] நிறைந்த தூண்களைச் சாமரமாய் பூசியிருந்ததாகவும், பின்னும் அவற்றை [illegible] இடித்து அகற்றித் தூண்களை வெளியே தெரியும்படியாகச் செய்ததாகவும் சொன்னார்.

அடுத்ததாக மதிலின் உள்ள அம்பாள் கோவிலை அடைகிறோம். இது [illegible] நிறும் ஒரு புதுமையான கோவில். தேவியின் சந்நிதியைப் பதிவொட்டுப் படிகள் ஏறித்தான் அடைய வேண்டும். மதிலின் தேவியின் சந்நிதி. இடது பக்கம் [illegible]. வலது பக்கம் மல்லிகார்ஜுனர். [illegible] நோக்கிப் பார்த்த சந்நிதி. அம்பாள் கோவில் உயரமாக இருப்பதற்குக் காரணம் அடியில் சக்தி பீடமாகிய பெரு இருப்பது தானாம்.

சந்நிதியின் நின்று அம்மனின் திருவுருவத் [illegible] என்று அறிந்து கொண்ட போது ஒரு உள்ளம் [illegible] உண்டாகிறது.

ஆனந்தி

[illegible] வரும் வழியில் ஒரு [illegible] ராஜராஜனின் புத்தம் புதிதாகக் கட்டப்படுவதைப் பார்த்து ஒரு மாலையை வாங்கிக் கொண்டு வந்திருந்தோம். அந்தப் பட்டு ராஜா மாலையை காமாக்ஷியம்மனுக்கு அணிவித்துத் தீபாராதனை செய்த போது நீல [illegible] வெளிச்சத்தில் [illegible] நீல [illegible], நீல [illegible] [illegible] தேவியைத் தரிசிக்க என்ன புண்ணியம் செய்திருக்கிறோம் என்று தோன்றியது. [illegible] துவக்க. [illegible] கோவிலை [illegible] [illegible] [illegible] ராஜா மாலை [illegible] காட்சியளிக்கிறாள். [illegible] [illegible] [illegible] முத்திரும் [illegible] இருக்கிறது.

இங்கே [illegible] சந்நிதியும் இருக்கிறது. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] செய்யும் [illegible] [illegible] [illegible] கொண்டு நிற்கும் கோலம். [illegible] [illegible] [illegible] கட்டிய [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] மறைந்திருக்கிறது. பிராகாரத்தை [illegible] சுற்றி வந்தால் [illegible] காட்சிகள் [illegible] [illegible].

இந்தக் கோவிலுக்கு [illegible] [illegible] [illegible] நடந்து வருகிறது. அப்போது பிராகாரத்தைச் சுற்றியுள்ள [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] இருக்கும் [illegible]

✻ [illegible]

முழுதும் தெரியும்படி செய்ய வேண்டும் என்று திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். நல்ல காரியம்.

ஸ்ரீ ஏகாம்பரநாத குருக்கள் கோவில் திருப்பணியில் மிகவும் அக்கறையுடன் இருக்கிறார்.

மல்லிகார்ஜுன சுவாமி கோவிலில் உள்ள பஞ்சலோக நாயகியின் பிம்பம் எந்த சிற்பியால் செய்யப்பட்டதோ! ஏந்திய கரத்துடன். தாமரை மலர் மீது பாதத்தை ஊன்றிக் கொண்டு சற்றுச் சாய்ந்து அன்பர் வரவு நோக்கி காத்திருக்கும் பாவம் இருக்கிறதே. அபிநய கலையில் தேர்ந்தவர்கள் கூட அவ்வளவு நயமாக அந்த பாவத்தைக் காட்ட முடியுமோ என்னவோ? அத்தனை நளினம்.

அருகிலேயே உள்ள பெருமாள் கோவிலை அடைந்தோம். இங்கும் எதிர்பாராத இன்ப அதிர்ச்சி. ஏழுதலையுடைய நாகத்தின் மீது உயரமான திருமுடிதாங்கி அழகான சக்கரமும் சங்கும் தாங்கி, மடியில் திருமகளைத் தாங்கி இன்பமயமாக வீற்றிருக்கிறார் பரவாசுதேவர்.

பகவானுடைய முகவிலாசத்தைப்பார்த்து மகிழ்வதா? ஏழு சிரங்களையுடைய ஆதி சேஷனைச் செதுக்கிய சிற்பியின் திறத்தைக் கண்டு வியப்பதா? பரவாசுதேவரின் திருமார்பில் இலங்கும் மணியாரங்களை எப்படித் தான் அத்தனை அழகாய்க் கோர்த்தமைத்துச் செதுக்கினரோ? தாயாருடைய இடதுகரம் பெருமாளை நயமாக அணைத்திருக்கும் அழகைப் பார்த்து ஆனந்தப்படுவதா? ஒன்றும் புரியவில்லை. தீர்த்தம், திருத்துழாய் வாங்கிக் கொண்டு சடாரியிலும் அனுக்கிரகிக்கப்பட்ட பிறகும் வெளியே வர மனமில்லை. அவர்கள் மீதிருந்து கண்களை அகற்ற முடியவில்லை!

இளமைதான் கண்ணே!

அன்று
உன் பெற்றோர் அருகிருக்க
என் நண்பர் ஒரு புறமிருக்க
நான் உன்னைப்பார்க்க
நீ மண்ணைப் பார்க்க
உன்
விழிஇமைத் திரைகள்
ஏன்
மூடிமூடித் திறந்தன!
நாணம் என்னும்
நாடகம் நடத்தனவா?
அன்றி
உன் கண் ஒளிகண்டு
கதிரவன் கண்கள்
கூசிடும் என்றே?

• • • •

உன்
விரல்களின் நாட்டியம்
எனக்கு
வியப்பைத் தந்தது!

நீ
என்னிடம்
என் எண்ணங்களையா வயதையா?
இரண்டும் இளமைதான் கண்ணே!

நீ
அன்று மௌனத்தை தெளித்தாய்
உன்
குரலை எங்கெங்கோ தேடுகிறேன்
காற்றில் அனுப்பி வைத்தால்
என்
காதுகள் இருக்கும்
கருப்பில் வரும்!

சே. நாச்சியப்பன்

உடனடியாக பாண்ட்-எய்ட் உபயோகியுங்கள்

நெருப்பு மலர்

9

இரு பெரிய கண்ணாடிக் டம்ளர் நிறைய புதினாய் ஆரஞ்சு ஜூஸ் வைக்கப்பட்டது. அதைக் குடிப்பதா வேண்டாமா என்பதில் கூடக் கிருத்திகாவிற்குச் சந்தேகம் வந்தது. சாதாரணமாக அப்படியெல்லாம் சந்தேகப் படாதவள் அவள். எதையும் தன்னிச்சையாக எடுத்துக் கொள்பவள். ஆனால் விஷ்ணு பிரசாத்தைப் பொறுத்த வரை தன் மனம் இப்படியெல்லாம் அலைபாய்வதை நினைக்கும் போது அவளுக்கே அவமானமாக இருந்தது. 'நான் ஏன் இவரைப் பற்றி இப்படியெல்லாம் நினைக்க வேண்டும்? அர்ஜுன் சொன்ன மாதிரி இவர் நல்லவராக இருந்தால் நான் இப்படி நினைப்பது எவ்வளவு பாவம்? அதனால் என் நினைவைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டு இருக்கிற கொஞ்ச நேரம் நல்லபடியாகப் பேசிவிட்டு எழுந்து போய் விட வேண்டும்...'

ஆனால் தொடர்ந்து அவளை அந்த மாதிரி நினைக்க விடாமல் தன் பேச்சாலும் செய்கையாலும் திருப்பிக் கொண்டு போனான் விஷ்ணு பிரசாத். தானே கண்ணாடித் டம்ளர் ஜூஸை எடுத்து அவள் கையில் தருகிற சாக்கில் மெல்ல அவள் விரல்களை வருடினான். அந்த ஸ்பரிசம் தற்செயலாகப் பட்ட மாதிரி ஒரு பாவனையில் செய்து விட்டுக் கேட்டான்.

"என்ன நீ... புதுப்பெண்ணின் மாதிரி கவலைப்பாகப் பழக மாட்டேன் என்கிறாய்... வெறும் ஜூஸ் சாப்பிடக் கூடத் தயங்குகிறாய். புன்னகையும் இந்தளவு நேரம் தான் இருப்பாதும். பேச்சாலும் விட்டை

இரவைக்கச் விடுவாள். வந்ததும் வெறும் ஜூஸை கேட்பாள்? தானே எழுந்து போய் ஷாம்பெயின் பாட்டில் உடைத்துக்கொண்டு வந்திருக்க மாட்டாளா...?"

ஷாம்பெயினு...

அம்மாவே உடைத்துக் கொண்டு வருவாளா...? மிகுந்த அதிர்ச்சியுடன் அவள் விஷ்ணு பிரசாத்தைப் பார்த்தாள். அந்தப் பார்வையில் 'நீ சொல்வதெல்லாம் நிஜம் தானா...?' என்ற கேள்வி தொக்கி நின்றது. விஷ்ணுபிரசாத் அவளுடைய அதிர்ச்சியையும், முக மாறுதலையும் கவனிக்காதவனாக மிக இயல்பாகச் சிரித்துக் கொண்டே பேசினான்.

"என்ன அப்படிப் பார்க்கிறாய்? நீ அதெல்லாம் சாப்பிடுவதில்லையா...?"

சட்டென்று தன் கையில் இருந்த டம்ளரை எதிர் டீபாயில் வைத்து விட்டுக் கண்கொட்டாமல் அவனைப் பார்த்தாள் கிருத்திகா.

"நீயாம் சாரி மிஸ்டர் விஷ்ணுபிரசாத். சாப்பிடுவது மட்டுமில்லை, இந்தப் பெயரை யெல்லாம் கேள்விப் பட்டது கூடக் கிடையாது. அம்மா சாப்பிடுவாள் என்பதே என்னால் நம்ப முடியாத ஒரு விஷயமாக இருக்கிறது..."

ஏதோ பெரிதான ஜோக்கைப் போன்றதைக் கேள்விப்பட்ட மாதிரி ஹோ ஹோ என்று சிரித்த விஷ்ணுபிரசாத்.

"பி. ஏ. படிக்கிறாய், இந்தப் பெயரை யெல்லாம் கேள்விப்பட்டது கூட இல்லை என்கிறாயே... அதுவுமில்லாமல் புனா சாப்பிடுவதே நம்ப முடியாத ஒரு விஷயமாக இருக்கிறது என்கிறாய். ஓன் ஸ்வீட், ஆர் யூ ஏ

கைவிட்...' ஐ வான்ட் யூ டு பிளீஸ் இட்..."

கிருத்திகாவின் முகம் சிவந்துபோயிற்று.

"கம்புறையும் தம்பாதையும் உங்களிடம் மன்னிப்பு விஷ்ணு பிரசாத். இதற்குமேல் இங்கே நேரத்தைக் கழிக்க நான் விரும்பவில்லை. வருகிறேன்..."

படாரென்று எழுந்து கொண்ட அவளின் கையைப் பற்றிய விஷ்ணுபிரசாத். "என்ன அவசரம்? உட்கார். அர்ஜுன் இதைக்கண் வந்திருக்க மாட்டான்..." என்றார்.

"என்ன... என்ன..."

"என்ன அப்படிப் பார்க்கிறாய்...? இதெல்லாம் எனக்கு எப்படித் தெரிந்தது என்று...? ஓன் கிருத்திகா, உன்னிடம் என்னை வந்து பார்க்கச் சொன்ன மாதிரி என்னிடம் உன்னைப் போய்ப் பார் என்று புகழ்ந்து சொல்லியிருக்க மாட்டான் என்று நினைக்கிறாய்...?"

கிருத்திகா பேசாமல் அவனையே பார்த்தாள். திடீரென்று அவளுக்குள் சொல்லமுடியாத ஒரு பயம் ஏற்பட்டது. தன்னை இந்த விஷ்ணுபிரசாத் ஒன்றும் செய்துவிட முடியாது என்று தோன்றியது. அப்படி ஏதாவது அவன் முயன்றாலும் தனக்குள் இருக்கிற ஆண்மை பலமும், மனோபலமும் தன்னை நிச்சயம் காப்பாற்றும். ஆனால் நிதானமாகப் பேசி இவனுக்கும் அம்மாவிற்கும் என்ன உறவு அல்லது எந்தவகை நட்பு என்பதைத் தெரிந்து கொண்டு விட வேண்டும் என்கிற உந்துதல் ஏற்பட மீண்டும் சோபாவில் அமர்ந்துவிட்டுச் சற்றுத் தன்னை உட்கார்த்து கேட்டாள்:

"அம்மா உங்களுக்கு என்னைப் பற்றி எழுதியிருந்தாளா...?"

"எழுதுவது மட்டுமா... நீ இங்கே வர தமிழ்நாடு எக்ஸ்பிரஸில் ஏறியதும் என்னை

இந்துமதி

டெலிபோனில் கூப்பிட்டும் சொன்னான். நீங்கள் வீட்டிலிருக்கும் போது முதலில் அவளை வீட்டிற்கு அழைத்துக் கொண்டு போக வேண்டும் என்றும் சொன்னான்...''

''அதும் நீங்கள் வீட்டிலிருக்கு வரவில்லையே...?''

''யார் சொன்னது நான் வரவில்லையென்று...?''

''என்னைக் கண்டுபிடிக்க முடியாமல் திரும்பி விட்டீர்களா!''

''மறுபடியும், அதுவுமில்லை. உன்னை நான் சுலபமாகக் கண்டுபிடித்து விட்டேன்...''

''எப்படி...?''

''சொன்னால் இருக்கிறீர்களா...? கொண்டு வந்து காட்டுகிறேன்...?''

விஷ்ணுபிரசாத் வேடிக்கையாகப் பேசுவதையும் கப்பிடாமல் தானே எழுந்து போவதையும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள் இருத்திரா. அடி வயிற்றில் ஏதோ ஒன்று புரளத் தொடங்கியது போல இருந்தது அவளுக்கு. என்ன பயம் ஏற்பட்டது. தன் எதிர்காலத்தை நிர்ணயப்படுத்துகிற எதையும் அவன் கொண்டு வந்து விடக் கூடாது என்று வேண்டிக் கொண்டாள். அம்மா மீது அளவற்ற அன்பும், மரியாதையும் வைத்திருக்கிறாள். ஒரு ஆதர்ச அம்மா என்பதாக நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறாள். அது கலைந்து போய் விடக் கூடாது. கலைகிற எதையும் இந்த விஷ்ணு பிரசாத் சொல்லி விடக் கூடாது. அப்படி ஏதும் சொல்லிவிட்டால் கூட அவனால் தாங்கிக் கொள்ள முடியாது. தாங்கிக் கொள்ள முடியாது என்பது சாதாரண வார்த்தையாக இருக்கலாம். ஆனால் அதற்கு மேற்பட்ட வார்த்தை எதுவும் அவளுக்குக் கிடைக்கவில்லை. உள்ளுக்குள் உடைந்து நொறுங்கிப் போவாள். அதன் பிறகு அம்மாவை அவளால் நிமிர்ந்து பார்க்க முடியாது; பேச முடியாது; மனத்தாலும் உடலாலும் வேறு தூரம் அவளை விட்டு விலகிப்போய் விடுவாள். அப்படி எதுவும் நேரிடக் கூடாது

> *ஞானமான படைத்த இதழ் வரைந்து எக்காளன் சொவந்தின் தலைவே. இதுபற்றி இரண்டே இரண்டு விஷயங்கள் தான் நமக்குப் புரியவில்லை: ஒன்று. இந்தப் படைப் எங்கேயிருந்து வருகிறது என்ற விஷயம்; மற்றது. இது எங்கே போகிறது என்ற விஷயம்!*
> *''கீட்'' சோ.வி. ராமநாதன்.*

என்று மீண்டும் கடவுளை வேண்டிக் கொண்டிருந்த போது விஷ்ணு பிரசாத் இரவுகளைப் படங்களுடன் திரும்ப வந்து உட்கார்ந்து அவைகளில் ஒரேஒரு புகைப்படத்தை மட்டும் இருத்திராவிடம் கொடுத்து ''உன்னை இப் படத்தால் அடையாளம் கண்டுபிடித்தேன்'' என்றான்.

சில நாட்களுக்கு முன் ஏதோ பத்திரிகைக் காரர்கள் அம்மாவைப் புகைப்படம் எடுக்க வந்த போது அம்மா அவளையும் அருகே நிறுத்திக் கொண்டாள். என்னவோ தெரியவில்லை நினைத்துத் தன் அருகில் நிற்கவைத்துக் கொண்டிருந்த போது வேண்டாம் என்று சொல்லியும் கேட்காமல் அம்மா அந்தப் புகைப்படக்காரரை எடுக்கச் சொன்ன படம். மிக இயற்கையாக வந்திருந்த படம். அது எப்படி இவனிடம் வந்தது என்ற கேள்வியைக் கேட்கவில்லை. அம்மா கொடுத்திருக்க வேண்டும்... எதற்காகத் தன் புகைப்படத்தை அம்மா இவனுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற கோபமான கேள்வியுடன் படத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்க, விஷ்ணு பிரசாத் அவளையே பார்த்தபடி கேட்டான்.

''இந்தப் படத்தை புதுசு என்னிடம் கொடுத்த போதே 'உன் பெண் உன்னுடைய அழகான இருப்பாள் போல இருக்கிறதே புதுசு' என்றேன். நேரில் பார்க்கிறபோது நான் உன்னை முன் புதுசு அழகுடன் இல்லை என்பது தெரிகிறது. ■ஆர் கெவி ப்யூட்டிஃபுல் இருத்திரா...''

வேண்டுமென்றே அவளைக் கவனிக்காத மாதிரி பேச்சைத் திருப்பினாள் அவள்.

''அப்படியானால் அன்று ஏன் என்னைப் பார்க்காத மாதிரி திரும்ப வந்து விட்டீர்கள்...''

''நீ அந்த ஆர்டிஸ்டுடன் பேசிக் கொண்டே ஏறிப் போய் விட்டு இறங்குவதைப் பார்த்தேன். என்னைத் தேடுகிறாய், என்பது எனக்காகக் காத்திருக்கிறாய் என்றும் அறுவ தில்லை... அவரோடு சேர்ந்தால் பழிவெலிப் போல் அவன் கன்னத்தில் ஏறிக் கொண்டு போவதைப் பார்த்து விட்டுத் தான் பேசாமல் வந்து விட்டேன்...''

''அப்படியானால் ஆர்டிஸ்ட் உங்களுக்கு முன்பே தெரியுமா...''

''மறுபடியும், அவனெல்லாம் எனக்கு எதற்காகத் தெரிய வேண்டும்? நான் ஏன் தெரிந்து கொள்ளப் போகிறேன்... பட்டா எத்தனையோ பேர்களைப் போல்கொளவன்கள் இருக்கிறார்கள்...''

அதையும் பேசி மறுத்தாமல் கேட்டாள் அவள்.

''அப்படியானால் அவர் பேர் எப்படித் தெரிந்தது...''

''என்ன நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறாய் நீ என்னை...? புகழ்ந்து வந்து இத்தனை நாட்கள் ஆகியும் நான் யார் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளாமல் இருக்கிறாயே... இந்த விஷ்ணு பிரசாத் சாதாரண மனிதனில்லை இருத்திரா. என் விரல் அசைத்தால் மந்திரிகள் ஓடி வந்து வாசலில் நிற்பார்கள். அப்படி ஒரு செல்வாக்கும், செல்

யாக்கும், பழமையும், பண்பாடும் பொருந்திய எனக்கு அர்ஜுனைப் பற்றிய விவரங்களை சேகரிப்பது கஷ்டம் அவனைப் பற்றி மட்டுமில்லை. இந்த நிமிடம் வரை உன்னைப் பற்றிய அத்தனை விவரங்களும் எனக்குத் தெரியும். அந்த அர்ஜுன் உன்னோடு பழகுவது, நான் தவறுன் ஹாஸ்டலுக்கு வந்து சந்திப்பது, நீங்கள் இரண்டு பேரும் ஊர் சுற்றுவது, கல்யாணம் பண்ணிக் கொள்ள முடிவு செய்திருப்பது எல்லாமே தெரியும். இப்படிப்பட்ட என் திறமையும், செல்வாக்கும் தெரிந்தவர்தானே உன் அம்மா என்னோடு இப்படி ஒரு தொடர்பை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறாள்... இல்லையேல் டால் வைத்துக் கொள்ளுவாளா...?''

''இப்படி ஒரு தொடர்பு என்றால் எப்படிப் பட்ட தொடர்பு...'' – இதைக் கேட்பது அதிகமா – இதற்கு அவனிடமிருந்து என்ன பதில் வரப் போகிறதோ என்கிற பயம் கலந்த எதிர்பார்ப்புடன் காத்திருந்தபோது சற்று இகழ்ச்சியான புன்னகையுடன் தொடர்ந்தான் அவன்.

''நிஜமாகவே தெரியாது இல்லை. தெரியாத மாதிரி கேட்கிறாயா?''

''எதைச் சொல்கிறீர்கள்...?''

''உங்கம்மாவிற்கும் எனக்கும் உள்ள தொடர்பைத்தான் சொல்லுகிறேன்...''

''தெரியாது...''

''புஷ்பா உன்னிடம் சொல்லவில்லை...?''

''இல்லை...''

''பின் என்னதான் சொல்லி அனுப்பினாள்...?''

''உங்களைப் போய்ப் பார்க்க வேண்டும் என்று மட்டும் தான் சொன்னாள்...''

''வேறு எதுவுமே சொல்லவில்லையா...?''

''இல்லை...''

''உன் அம்மாவைப் பற்றிய செய்தி எதுவுமே உனக்குத் தெரியாதா...?''

''தெரியாது...''

''தீர்க்கமாய்...?''

''சத்தியமாய்...''

''வீட்டில் கூட நீ எதையும் பார்த்ததில்லை...?''

''எதையும் என்றால்...?''

''போன்ட் டேவை ரீ பீ இன்ஜுபெண்ட் உங்கம்மா நடத்தை பற்றி...''

இந்த உதட்டை இறுக்க கடித்து உள்ளுக்குள் பொங்கிய கோபத்தையும், துக்கத்தையும் அடக்க முயன்றான். அதையும் மீறி நடுங்கிற்று, வார்த்தைகள் இறுகி வேகமாக வெளிப்பட்டன.

''நோ... எதுவுமே எனக்குத் தெரியாது!''

''உங்கம்மாவிற்கு என்னை மாதிரி நிறைய நண்பர்கள். நண்பர்கள் என்றும் சொல்லும் நட்பில்லை. அர்ஜுனும் நீயும் பழகுகிற மாதிரி – நோ. அந்த உறவும் கூட இல்லை. நீ அர்ஜுனுடன் மட்டும்தான் பழகுகிறாய். அவள் அப்படியில்லை. இப்போ வந்தால் நான், பலமாய் போனால் இன்னொரு விருந்தினராம். அம்மாவின் ஒரு பெரிய மார்க்கெட், பெண்ணுமே''–

விருட்டென்று எழுந்து கொண்டாள் அவள். முகமும் கண்களும் சிவந்துபோயிருந்தன. உதடு துடித்துக் கொண்டு நின்றது. ஆத்திரமும், அவமானமும் மனதைத் தாக்க–

''நோ... நான் இதை நம்பமாட்டேன். நீங்கள் பொய் சொல்கிறீர்கள்...'' என்று கத்தினாள்.

அவன் சத்தமின்றி சிறிதும் பாதிக்கப் படாத விஷம பிரசாக ''நான் சொல்வதை நம்பமாட்டாய் போகலாம். ஆனால் இந்தப் புகைப்படங்களை நம்பித்தானே ஆகவேண்டும்...''

அவன் நீட்டிய புகைப்படங்களைக் கைநடுங்க வாங்கிக் கொண்டாள் இந்திரா.

(தொடரும்)

இப்போது விற்பனையாகிறது...

கோகுலம்

அக்டோபர் இதழ்

16 பக்க வண்ணப் படக்கதை

மதுபுரத்தின் மன்னன்

கதை: ஆனந்தி * சித்திரம்: விஜு

80 பக்கங்கள் * விலை: இரண்டே ரூபாய்தான்!

கதைகள் ● கவிதைகள் ● சிரிப்புத் துணுக்குகள் ● அறிவியல் விஷயங்கள்

இந்தியாவின் ஒரே பிரச்சினை இந்திராவா ?

[illegible]

77–78 ஆண்டுகளில் ஜனதா கட்சி ஆட்சி பீடமேறிய போது, திருமதி காந்தி, 'மீண்டும் இந்தியாவின் ஒப்பற்ற ஒரே தலைவி'யாக மறுபிறப்பு எடுக்க முடியும் என்று யாராவது கனவு கண்டிருக்க முடியுமா? அவரது அரசியல் வாழ்வுக்கும் சமாதிகட்டி, நினைவுத் தூணும் எழுப்பப்பட்டது. சமாதியைத் தோண்டி எடுத்து அதற்கு உயிர் கொடுத்தது யார்? மக்கள்! இந்தியாவின் பிரச்சினைகள் அப்போது திருமதி காந்தியின் அரசியல் வாழ்விற்கு வெளியேயும் இருந்தன. இவை திரு. எம். வி. காமத்துக்குத் தெரியாதா? திருமதி காந்தி சந்தித்த தாக்குதல்கள்தாம் எத்தனை? வாழ்க்கையின் அத்தனை அடிகளுக்கும் பிறகும் இன்று "இந்தியாவின் ஒரே தலைவியாக" அவர் வளர்ந்திருக்கிறார் என்றால்... இந்தியாவின் பிரச்சினைகளை அவரால் தான் சமாளிக்க முடியும் என்று மக்கள் கருதுவதால் தான்.

70 கோடி மக்களைத் தாங்கிக் கொண்டு பாரதத்தாய் விழி பிதுங்குகிறாள். 60 சதம் மக்கள் வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழே தொங்கி கொண்டிருக்கிறார்கள். பிரிவினைச் சிந்தனைகளும், வன்முறைகளும், கலாச்சார சீரழிவும் இந்தியாவைத் தின்று கொண்டிருக்கின்றன.

இவைகளுக்கெல்லாம் காரணம்... மூலப் பிரச்சினை இந்திரா, திருமதி இந்திரா மட்டுமே என்பதை ஏற்றுக் கொண்டால்,

இன்று

இந்தியா கோதுமை உற்பத்தியில் இரண்டாம் இடம் வகிக்கிறது. அணுயுக விஞ்ஞான அமைப்பில் ஆறாவது நாடாக இருக்கிறது. பாதுகாப்பு வன்மையில் ஏழாவது பெரிய நாடாக இருக்கிறது. இன்னும் எத்தனை எத்தனையோ பெருமைகளை தன்னை இந்தியா தன்னகத்தே கொண்டிருக்கிறது. இந்தப் பெருமைகளுக்கெல்லாம் காரணம் திருமதி காந்தி ஒருவரே என்றும் நாம் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும்.

இரண்டும் உண்மையல்ல; பாதி உண்மை.

திருமதி இந்திரா தான் இந்தியாவின் ஒரே தலைவியுமல்ல; ஒரே தலைவலியுமல்ல.

அறை இருட்டாயிருந்தால் பல்பின் மீது பழி சுமத்த வேண்டாம்.

ஒருவேளை மின்சாரமே இல்லாமலிருக்கலாம்.

இன்று இந்தியாவின் பிரச்சினை யார்? நாம் போராடித் தீர்க்க வேண்டிய பிரச்சினை எது?

அழிக்கப்பட வேண்டிய சக்தி எது?

திருமதி இந்திராகாந்தியா?

இல்லை. இல்லவே இல்லை.

அவர் திருவாளர் அறியாமை.

பட்டுக்கோட்டை திருமதி. விமலாபால்.

மனைவி: "நான் வீட்டிலே இல்லாத சமயம் எங்க மாதர் சங்கத் தலைவி எனக்கு போன் பண்ணினாளாமே!"

கணவன்: "ஆமா! 'திங்க சொல்ல வேண்டிய வதந்தி ஏதாவது இருந்தா என்னிடம் சொல்லுங்க... அவ வந்த உடன் சொல்லி விடுறேன்'னு சொன்னேன்... லைன் கட்டாயிடுத்துமா!"

"ஒரு கருமி தன் பேரக் குழந்தையின் ஆண்டு நிறைவையொட்டி அவனுக்காகத் தான் வாங்கியிருந்த சட்டையைத் தபால் பார்சலில் அனுப்பினார். தனியாக ஒரு கடிதமும் எழுதினார். அதில்—

இன்று பேரனுக்கு ஒரு சட்டை வாங்கி அனுப்பியிருக்கிறேன். தபால் சார்ஜ் குறைவாக இருக்க வேண்டுமே என்பதற்காகச் சட்டையின் பொத்தான்களை வெட்டி எடுத்து விட்டேன். பொத்தான்கள் சட்டையின் ஜேப்பில் இடது பாக்கெட்டில் இருக்கிறது.

—ஆர். என். சுப்பிரமணியன்.

என்னதான் முடிவு

மாலினி சேஷாத்ரி

"அவர்களை எல்லாம் தூக்கில் போட வேண்டும்!" என்று ஆத்திரத்துடன் இரைந்தார் ராஜகோபாலன், மேசையை முஷ்டியால் குத்திக் கொண்டே. அதிர்ச்சியில், மேசை மேலிருந்த தம்ளரிலிருந்து நீர் தளும்பிச் சிதறியது.

அஞ்சலி பெருமூச்சுடன் எழுந்தாள், துடைக்க ஒரு துணி எடுத்து வர. கணவரின் இதுமாதிரியான திடீர்க் கூச்சல்கள் இப்போது எல்லாம் அவளுக்குப் பழக்கமானவை தாம்.

"யாரை அப்பா?" என்று கேட்டாள் ரஞ்சிதா, இன்று சாப்பாட்டு வேளை யுத்த மயமாயிருக்கும் என்று அலுத்தவளாக.

சற்றும் குறையாத ஆத்திரத்துடன், "இந்த விமானக் கடத்தல்காரர்களைத் தான்..." என்றார் ராஜகோபாலன். "மரண தண்டனைதான் அளிக்க வேண்டும் இவர்களுக்கு!"

விவேக்குக்கு வியப்பாய் இருந்தது. "எதற்கு உங்கள் சக்தியை வீணாக்குகிறீர்கள் அப்பா" என்றான். "அவர்கள் சிறைக்குக் கூடப் போக மாட்டார்கள் பாருங்கள்!"

"அவர்களைத் தூக்கிலிடத்தான் வேண்டும்!" என்று உறுதியாகச் சொன்னார் ராஜகோபாலன் மறுபடியும். "அப்போது தான் மற்றவர்களுக்கு எச்சரிக்கையாயிருக்கும். இல்லையென்றால் மாதத்துக்கு ஒரு விமானக் கடத்தல் நடந்து கொண்டேதான் இருக்கும்!"

"அப்படியானால் பத்திரிகைகளுக்குப்போகாத் தான்" என்றாள் ரஞ்சிதா குறும்பாக. "பத்துப் பத்திரிகையில் பத்துவிதமாகக் கதையைச் சொல்லுவார்கள்: விமானக்கடத்தல்காரர்கள் ஆறு பேர் இருந்தார்கள்... எட்டுப் பேர் இருந்தார்கள்... பன்னிரண்டு பேர் இருந்தார்கள்... அவர்கள் தாடி வைத்திருந்தார்கள்.... அவர்கள் மாறுவேஷம் செய்திருந்தார்கள்... பாதிப்பேர் தாடி வைத்திருந்தார்கள்... எதை நம்புவது என்று குழம்பிப் போய் விடுவீர்கள்!"

"பாக்கிக் கதையை விட்டு விட்டாயே ரஞ்சிதா—" என்றான் விவேக். "பயணிகளிடம் அன்பாக இருந்தார்கள்... பயணிகளிடம் முரட்டுத்தனமாக நடந்து கொண்டார்கள்...... அமெரிக்காவுக்குப் போக வேண்டும் என்பதைத் தவிரவேறுகோரிக்கை எதுவும் அவர்கள் வைக்கவில்லை..... அவர்களுக்கு ஏராளமான கோரிக்கைகள்..... அவர்கள் தலைவன் தன் பெயர் கான் என்றும்... அவன் தன் பெயர் ஸிங் என்றும்...."

"அவர்கள் வெடிகுண்டை எப்படி உள்ளே எடுத்துச் சென்றார்கள் என்று ஆச்சரியப் படுவீர்கள்" என்றாள் ரஞ்சிதா.

"அது தனி புராணம்!" என்றாள் அஞ்சலி. "முதலில் அவர்களிடம் கத்தி மட்டுமே இருந்தது.... அப்புறம் பேப்பர் வெடிகுண்டு சுற்றிக் கட்டப்பட்டிருந்தது... இல்லை, இல்லை, வெடிகுண்டுகள் துணியில் சுற்றப்பட்டிருந்தன... இல்லை இல்லை, ஒரு பாட்டிலும் அதற்கு ஒரு திரியும் மட்டுமே இருந்தன...."

"இந்தச் சர்ச்சைகளால் இப்போது என்ன பிரயோஜனம்?" இரைந்தார் ராஜகோபாலன். "எல்லோருக்கும் தெரியும், அவர்கள் விமானத்தைக் கடத்தினார்கள் என்று. அவர்களுக்கு மரண தண்டனைதான் தர வேண்டும்."

"இப்போது அதுவா முக்கியம்?" என்றாள் அஞ்சலி. "கொலைக் குற்றத்துக்கு மரண தண்டனை இருக்கிறது. அது கொலைகளைத் தடுக்கிறதா என்ன? விமானக் கடத்தல்

விவாத மேஜை

போட்டிக்கதை: 6

ஒரு சத்தியப் பிரவேசம்

ஜெரா

இந்த நிலைப் பிரவேசத்தை அவர்கள் எதிர்பார்க்கவில்லை. எந்த நாளத்தில் இருக்கும் போதே அவர்களின் இதயங்கள் பதைத்தன். தாறுமாறாகத் அடிக்கப்படுவது வெளிப்படையாகத் தெரிந்தது. பாலுவின் அருகில் கொண்டிருந்தவன்: "டேய் – போலீஸ்டா" என்று உரக்கக் கத்திக் கொண்டு ஓடத் தலைப்பட்டான்.

அதுவரை மௌனக் கொண்டிருந்தவன் பாலுவின் சிக்னலைப் பார்த்துத் துள்ளி எழுந்து, அருகிலிருக்கும் பானைகளைச் சிதற விட்டு ஒளிந்து கொள்ள இடம் தேடினான். தயாரான சாராயம் வைத்துக் கொண்டிருந்த இருவரும் தப்பித்துக் கொண்டு ஓடினர்.

"சேகரோடா வாங்க" என்று எல்லோரையும் துரிதப்படுத்தி விட்டு ஓட்டு ராமையா முன்னும் பாய்ந்தார். அதட்டலாகக் கேட்ட வார்த்தைகளின் இறைதலில் கொண்டு பாய்ந்து வந்த ராமையாவைக் கண்டதும் அவர்கள் ஆளுக்கொரு பக்கம் சிதறினார்கள்.

கொஞ்சம் குடிசை அருகிருந்தப் போலக்கையில் கிடைத்தவனின் பிடரியைப் பிடித்து இழுத்து வலுவாக அறைந்த ராமையா, அவன் காலிடம் தள்ளி, "தூக்கிலேற்றுபோல் பார்த்துக்க வேணா" என்று சொல்லிவிட்டு எதிரே இருந்த நாலு போலீஸோடு ஓடுபவர்களைத் துரத்தினார்.

நான் பிடிபட்டவனைப் பார்த்தேன். வெடவெடவென்று நடுங்கிக் கொண்டிருந்த அவனுக்கு நிச்சயமாக முப்பது வயதுக்கு மேலிருக்கும். இடையில் அழுக்கேறி, கிழிபட்டிருந்த ஒற்றை வேட்டியைத் தூக்கிக் கட்டியிருந்தான். கையிலிருந்த துண்டால் வாயைப் பொத்திக் கொண்டு, உடம்பைச் சுற்றி வளைத்துக் கூனிக் குறுகி பவ்யமாக நின்று கொண்டிருந்தான். மேலே வெற்று உடம்பில் புசுபுசுவென்று வளர்ந்திருந்த நரை உரோமங்களைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை.

எனக்கு மன வருத்தமாய் இருந்தது. இவனுக்கெல்லாம் எதற்கு இந்த வேலை? கும்பெல்லாம் அடித்த கள்ளச் சாராயம் விற்கும் வேலை என் கண்களுக்கு அபிநயம் சொல்ல, சற்று ஒதுக்குப்புறமாக நின்றேன். அவனும் என்னைத் தொடர்ந்தான்.

இவனும் சிக்கலாகத் தப்பித்து விடமுடியாது. அதற்கான உடையைத் துணியும், அதைச் செலவு பண்ணும் உதவியும் இவனிடம் இல்லை. தளர்ந்து போன இவன் உடம்புக்கதற்குத் தெம்பு கிடையாது. அதனால்தான் இவன் ராமையாவிடம் மாட்டிக் கொண்டான்.

இந்த ராமையா எப்போதும் இப்படித்தான். சப் – இன்ஸ்பெக்டர் இல்லாத நாட்களில் இவருக்குக் கடமை உணர்வு சட்டென்று விழிக்கும். என்னவோ இவர்தான் இந்தத் தேசத்தையே கட்டிக்காப்பது போல மாய்ந்து போவார். அடுத்த குறுகிய நேரத்தில் அப்படி இப்படி என்று ஏதோ ஒரு கேஸை ஜோடித்து விடுவார். யாராவது அவரைப் பாராட்டிக் கொண்டே இருக்க வேண்டும்! அதற்காக எந்த சிரமத்துக்கும் அவர் தயார்!

இன்றும் அப்படித்தான் – . பாலையின் அடிவாரத்தில் ஒரு குடிசையில் கள்ளச் சாரா

யம் காப்பகமிருந்து என்ற செய்தி எந்த வாக்கில் வந்தது தான் தாமதம். பழனுசன் காரியச் செயல்பட ஆரம்பித்து விட்டான். எப்பா சொக்கக் கட்டு. யார் யாரை எங்கெங்கே விரைந்து பிடிப்பது என்ற தொழில் நுணுக்கங்கள் ஏராளமாயுண்டு அத்தப்படி! ஆனால் அவசரம்! எது ஒன்று தான் அவர் சாதுக்களின் சமயத்தில் காணொடியும் செய்து விடுகிறது!

ஒருவந்த விளம்பும், சுற்றுப்புறத் தனிமை யும் உடம்பின் அசதியை அதிகப்படுத்த. கால்கள் சோர்வின. உட்கார இடம் இருக் கிறதா என்று அழாவிக் கொண்டு ஒன்று அணைமாகிச் சொண்டேன். தொப்பியைக் கழற்றிக் குறுகுறுக்கத் தலையைச் சரிப்பாக் கொடுத்துக் கொண்டேன்.

அவன் இன்னும் நின்று கொண்டே இருக்-தான். பார்க்கப் பரிதாபமாக இருந்தது. தோற்றத்தில் இளை விட்டதட்ட அப்பா வைப் போலவே இருந்தான். கல்லாளிக் கழு யும் இந்த அப்பாவித் தனமை ஒன்று போதுமே இந்த ஒற்றுமையை உறுதிசெய்ய!

இந்த விசித்திரமான நினைப்பு வியப்பை ஏற்படுத்த, எதிரே நிற்பவன் பேச் இல்லத் தெரியாத பரிதாபம் பொங்கியது.

''எப்பா நிக்கிறே! அமர்ந்து உட்காரேன்.''

என் அக்கறை அவன் கண்களில் ஆச்சரி யத்தை வரவழைச் செய்தது. ஒரு போலீஸ்கார ரிடம் இந்த உபசரிப்பை எதிர்பார்க்காத வியப்பு அவன் முகத்தில் வெளிச்சமாகத் தெரிந்தது. பாதி பயமும், பாதி சந்தேகமு மாகச் சன்னக் குரலில் முனகினான்:

''இருக்கட்டும் சார் – நிக்கிறேனுங்க.''

''இந்த வயசான காலத்துல எப்பா இப்படி புத்திகெட்டு அலையிற. உனக்கு இந்தத் தொழிலு சரிப்படுமாப்பா?''

''சாமி... நான்...''

சொன்ன வார்த்தைப் பாதியிலேயே நின்றுவிட அவனுடைய வெளிப்படுத் தடுப்பதை அவன் கண்கள் குளமாகத் தெரிவித்தன. உதடு களின் மெல்லிய அசைவு மனக்குமுறலை வெளிப்படுத்த முயற்சி செய்தது.

''என்னப்பா! சொல்லு.''

இதுக்கிடையே எத்தனை ஏசு கரப்பான் என்னுள் இப் போது அதட்டலாக வெளி

வர, அவன் சட்டென்றுதான் காலரைப் பற்றிக் கொண்டான். எனக்கு நெருப்புத் துண்டங் களால் உடம்பை வார்த்ததைப்போல் இருந்தது. விருட்டென்று எழுந்து கொண் டேன்.

''என்னை விட்டுடுங்க சாமி! சத்தியமா நான் சாராயம் காய்ச்சறதில்லே! மல யிலே சுள்ளி உடைத்து எடுத்துக்கிட்டு வர்றேன். இதைக் கொண்டு போய் ஊருக் குள்ளே வித்தாத்தான் நாளைக்கு வீட்டுலே அடுப்பு புகையும். பெரிய குடும்பமுங்க— சரியா வேலை இல்லாம காண்ட்ராக்டிலே கூலி வேலை செய்யற என் பசங்க எல்லாம் வீட்டுலே குந்திக்கிட்டாங்க. ஒரு வாய் கஞ்சி குடிக்கிறதே கஷ்டமா இருக்குங்க.''

அவனுடைய சொல்லை மனத்தில் அசை போட, மௌனமாக அவன் சுட்டிக்காட்டிய திசையைப் பார்த்தேன். புகைந்து கொண் டிருந்த அடுப்புக்கும் பக்கவாட்டில், சரிந்து கிடந்த பாறைக்கு அப்பால், கனமான விறகுக் கட்டு ஒன்று மல்லாந்து கிடந்தது!

அடேயப்பா! இவ்வளவு பெரிய விறகுச் சுமையை முழுவதும் தூக்க முடியுமா? முடியும்! சுமையான துயரங்கள் ஏற்றி ஏற்றி மரத்துப் போன மனதிற்கு இந்தப் பௌதிக பாரம் வெறும் பஞ்சு போலத்தான்!

''வெறகை எடுத்துக்கிட்டுப் போகவேண்டி யதுதானேப்பா! சாராயம் காய்ச்சற எடத் துல என்ன பராக்குப் பார்க்க வந்தியா?''

அவன் குற்ற உணர்வோடு மீண்டும் தலை குனிந்து கொண்டான். ''தப்பு செஞ்சுப் போட்டேன் சாமி. ஒரு ரூபாய்க்கு கொஞ் சம் வாங்கிக்கிட்டுப் போயிடலாம்னு இந்தப் பக்கம் நுழைஞ்சேனுங்க! என் புத்தியை ஜோட்டாலே அடிக்கணும் சாமி.''

கன்னமடித்தமாதிரி இருந்தது எனக்கு! என்ன நெஞ்சழுத்தம் இவனுக்கு — கஞ்சி குடிக்கக் காசில்லை என்று ஒப்பாரி வைத்து விட்டு 'தண்ணி' போட வந்ததை மட்டும் வக்கணையாக விளக்குகிறான்!

நான் பேசவில்லை — இவன் என் முகத் தில் கருணை வழியாதா என்று ஏக்கத்தோடு காத்திருப்பது புரிந்தது. அவன் வீங்கிப் பருத்து இருந்த நரம்புகள் வெளித்தெரியும் கையைப் பார்த்தேன்! மனம் நெகிழ்ந்தது. கையெல்லாம் காய்ப்புக் காய்த்து சொரசொர வாய் இருந்தது. முழங்கை வரை ஆங்காங்கே இளம் சிராய்ப்புகள் துளிர்த்திருந்தன. என் மௌனம் அவனை வெகுவாக வதைத் திருக்க வேண்டும்.

''சாமி, ஆத்துப் பட்டதுக்குக் கூட காசு இல்லீங்க! நான் இல்லாட்டா சோறுக் குத்தங்க வழுது சாஞ்சி போயிடுவாங்க! இனிமே இந்தப் பக்கமே வரமாட்டேனுங்க — விட்டு டுங்க சாமி.''

சட்டத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காக நிய மிக்கப்பட்ட ஒரு போலீஸ்காரனுக்கு வரக் கூடாத தர்ம சிந்தனையும், இரக்க குணமும் என்னுள் போராடிப் பிரவகித்தன.

புகையினிடையே பரிவும் கூட எனக்கு ஒரு இனம்தெரியாத மதிப்பு இருந்தது. ஏதோ அக்கிரமங்களை அழிக்க, நீதியை நிலைநாட்டு வதற்காகவே நான் இந்த பதவிக்கு வந்தது போலச் சிலிர்த்துப் போனேன்... ஆனால்...

சட்டமெனும் சலிப்பில்லாத சட்டத்தைக் காவல்காரன் தாண்டிப் பிடிக்க முடியுமா என்ன? இந்தச் சமுதாய அமைப்பு ஒரு கடமை தவறாத அதிகாரியைக் கூட கருங்காலியாக்கி விடும். சட்டத்தைத் தூக்கி நிறுத்த நாங்கள் மூக்கைத் திணறிக் கொண் டு புகுகிறோம் — ஒரு முடிவில் 'பசைப்புள்ளி' குற்றவாளி வசதியாக நழுவிக் கொண்டிருப் பான்.

ஆள் பலமும், பண பலமும் முஷ்டியை உயர்த்தும் போது ஆரோக்கியமற்ற அப் பாவிகளை நீதியும், நேர்மையும் நெருக் கடியாகப் படுத்துகிறது.

இதோ இப்போது நானுமா விரட்டிக் கொண்டு போயிருக்கிறேனே அவர்கள் கூட வேறு ஒரு பலம் வாய்ந்த பெரிய மனித னுக்காகச் சமுத்திரம் நீட்டப் போகும் பலி யாடுகள்தான் — வயிற்றைக் கழுவிக்கொ டுப்பதற்காக இவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையோடு விளையாடுகிறார்கள்! வயிற்றுப்பாட்டுக்காக இவர்கள் 'வேலை' என்று நினைத்து ஈடுபடுவது ஒரு சமுதாய துரோகம் என்று அறியாமலே அடிபட்டு இறக்கிறார்கள்!

எனக்குத் தெரிந்த என் உத்தியோகம் மறந்து போனது — அரசாங்க ஊழியன் என்ற திரையை மரப்பைக் கடந்து மனிதாபி மானம் மனதைப் பரப்பிக் கொண்டு எட்டிப் பார்த்தது. இந்த அப்பாவிக் கிழவனை சட் டத்தின் பெயரால் கைது செய்தால் ஏற் படும் விளைவுகள் ஒரு குடும்பத்தின் எதிர் காலத்தையே குழி தோண்டிப் புதைத்து விடுமே?

கவிஞர் ராமலிங்கர் ஒருமுறை ஜப்பானுக்குச் சென்றிருந்த போது, பழங்கள் வாங்க நினைத்து கடைகளில் விசாரிக்க, பழங்கள் கிடைக்காததால், ''ஜப்பானில் பழங்கள் கிடைக்காது போலிருக்கிறது'' என்று கூறியிருக் கிறார்.

அதைக் கேட்டு, ஒரு இளைஞன் ஓடிச் சென்று ஒரு கூடை நிறைய பழங்கள் கொண்டு வந்தான். மகிழ்ச்சி யுடன் வாங்கிக் கொண்டு, பழத்திற் கான விலையை கேட்டதற்கு, அவ் விளைஞன், ''நீங்கள் பழத்திற்கு விலை தர வேண்டாம். உங்கள் நாட்டிற் போய், 'ஜப்பானில் பழங்கள் கிடைக் காது' என்று சொல்லாமலிருந்தால் அதுவே போதும்'' என்றான்.

—எம். [illegible]

தேவேந்திரா சாரீஸ்

([illegible])

27, [illegible] தெரு, ([illegible])

([illegible])

சென்னை-600 003 போன்: 33113

கிடைக்கும் இடங்கள் :

[illegible]

குறிப்பு : [illegible]

விதியை வெல்லலாம்

போட்டி: 22

விதியை மதியால் வெல்லலாம் என்பதற்கு உதாரணமாய் உங்கள் வாழ்வில் நடந்த ஏதேனும் ஒரு சம்பவத்தை [illegible] ஏழு வரிக்குமிகாமல் எழுதி இந்த அரைப்பக்கத்தைக் கத்தரித்து அனுப்புங்கள். பிரசுரமாகும் பதில்களில் ஒருவருக்குப் பட்டுப்புடவை. கவர் மீது ''விதியை வெல்லலாம்'' என்று குறிப்பிடவும்.

முடிவு தேதி: 16-10-84

31 பட்டுப் புடவைகளை வென்றுப் பெற வாரம் தவறாமல் போட்டிகளில் பங்கு பெறுங்கள்.

பட்டுப் புடவை பரிசுத் திட்டம்

என் பெயர் : ....

விலாசம் : ....

....

''[illegible] தெரியாது!''

முருகன் திரும்பிப் பார்த்தான்.

''இதோ பாரு — இந்தப் பக்கமா வரப் போயிடு. திரும்பக் கண்ணுலபடக் கூடாது!''

முருகன் பதில் பேசாமல் நின்றான் — எனக்கும் பற்றிக் கொண்டு வந்தது. ''என்னய்யா நிக்கிறே ''

''சாமி — போகச் சொல்லிப்புட்டு தாலிப் புடிக்க அடிப்பீங்க சாமி — என்னால தாங்க முடியாதுங்க.''

அடக்க ஆண்டவா! இப்படிப்பட்ட அப்பாவிகள் இருப்பதால்தானோ எத்தனையோ சமூகத்துரோகிகள் இவர்களை ஏய்த்துவிட்டு, அந்த வெப்பத்தில் குளிர் காய்கிறார்கள்!

''தெரியாத்தனமா சொல்றேன் போய்த் தொலை!''

என் பேச்சில் தொனித்த உறுதியைப் பார்த்து 'இவன் வைத்தியோ' என்று எண்ணமிடுவது போல பேசிய முருகன் அவசரமாகத் தன் மடியைத் துழாவி அழுக்கான இரண்டு ரூபாய்த் தாளை எடுத்து என்னிடம் நீட்டினான்.

எனக்கு அவன் நோக்கம் புரிந்தது — என் இரக்கத்துக்குள் கூட இவன் விலை போடு கிறான்! இது இவன் தவறல்ல! இதை இப்படியே பழிச் செய்து விட்ட இந்த மண்ணுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் சாபக்கேடு! இதற்கு விமோசனம் தேட இன்னும் வெகுதூரம் பயணப்பட வேண்டும்.

''ஏய் — இப்ப நீ ஓடுறியா - இல்லே வத்திலை எடுக்கட்டுமா?''

முருகன் சந்தேகத்தோடு கையை இழுத்துக் கொண்டு, அந்த அவசரத்திலும் விறகுச் சுமையை மறக்காமல் தூக்கிக் கொண்டு நழுவினான்.

நான் சட்டென எழுந்து அவசரமாக ஒரு தேடல் உணர்ச்சியை முகத்தில் பரவ விட்டு அங்குமிங்கும் அலைந்தேன். ராமையா சொன்ன நேரத்தில் வெளிப்புறமாக இல்லாத யாரோ ஒருவனின் கைகளைக் கட்டி இழுத்துக் கொண்டு வந்தார் — மற்றவர்கள் யாரும் இக்கணிக்கே போதும்! மாட்டிக் கொண்டவன் [illegible] விழித்தவன் சொல் மறுத்தான். என் பரபரப்பைப் பார்த்துத் திரும்பிட்ட ராமையா ''என்னய்யா அந்தப் பயல்!'' என்றார்.

''ஒண்ணுமில்லை போலேருக்கு இப்படி ஓடுகிறான் — அது 'பாடி' கட்டுப்பட்டான் போல இருக்கு.''

சிறுகளையுடைந்து சிரித்த ராமையா என் விழிகளை நேருக்கு நேராகப் பார்த்தார் — அவர் இதழ் கடையில் குறும்புப் புன்னகை குமிழியிட்டது — பதில் பேசாமல் அருகி லிருந்த காண்டேபிளை அழைத்து ''நம்ம கலெக்டரைப் பொழைக்கத் தெரியாதவருன்னு சொன்னியே — இப்ப அவன் பொழைக்கக் கத்துக்கிட்டான்'' — என்றார். எல்லோரும் 'கொல்' லென்று சிரித்தார்கள். ராமையா சொன்னதன் பொருள் எனக்கும் புரிந்தது — ஆனால் சிரிக்கவில்லை — உள்ளே அழுது கொண்டு வெளியே சிரிப்பதற்குத் தேவையான பக்குவம் எனக்கு இன்னும் ஏற்பட வில்லை.

ராகமாலிகா பட்டு சேலைகள்

நெ. 12பி, நாகேஸ்வரராவ் ரோடு, பனகல் பார்க் எதிரில்

தியாகராய நகர், சென்னை-600 017

தன் கையே தனக்குதவி

குடும்பத்திற்குத் தேவையான [illegible] நானே தைத்து விடுவேன். [illegible] போதெல்லாம் [illegible] நாள். [illegible] மட்டும் [illegible] போட்டு விடுவேன். இப்படிச் சேர்த்த பணம், [illegible] 300 ரூபாய் செலவு வைத்த போது [illegible].
ஜெயா செல்வராணி, [illegible]-20

[illegible]

[illegible] பின் மீதம் ஒரு ரூபாய்க்குக் குறைவான சில்லறையை உண்டியலில் போட்டு வைப்பேன். ஒரு முறை [illegible] 75 ரூபாய் பணம் தேவைப் பட்டது. உண்டியலைத் திறந்து பார்த்த போது சரியாக ரூபாய் 75.50 சேர்ந்திருந் தது!
[illegible], [illegible]புரம்-3

[illegible]

கல்யாணம் மற்றும் விசேஷங்களுக்கும் [illegible] போன்றவற்றில் பழம் அல்லது பிஸ்கட் [illegible] போட்டுக் கொடுக்கும் பழக்கம் [illegible] (செட்டி நாடு) உண்டு. என் பெண் பள்ளியில் சுற்றுலா போக பணம் கேட்ட

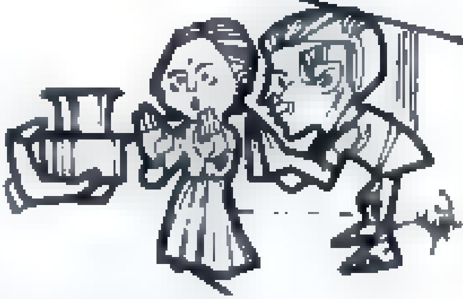

[illegible] கைப் [illegible] தேவையைப் பூர்த்தி [illegible] போகிறது.
[illegible]

[illegible]

[illegible] 'பாட்டில்' என்றும் [illegible] விட்டு விட்டேன். [illegible] ரூபாய் 75-ஐ சேமித்து வருகிறேன். [illegible] என் மகள் பள்ளியில் சுற்றுலாப்போக [illegible] ரூபாய் கேட்ட போது [illegible] சேர்த்து [illegible] கொடுக்க முடிந்தது.
[illegible], [illegible]-1

போது என் கணவர் [illegible] மறுத்து விட்டார். [illegible] சேர்ந்து போயிருந்த [illegible] சாமான்களை விற்று [illegible] அனுப்பி வைத்தேன்.
[illegible] சேகர், [illegible]பட்டி

[illegible]

[illegible] சாப்பிட [illegible] மாதம் [illegible] ரூபாயை [illegible] மாதமும் [illegible] [illegible] விட்டோம். [illegible] பணத்தைச் [illegible] கட்டி வருகிறோம். [illegible]

[illegible]

எங்களுக்கு [illegible] ஒரு [illegible] என்றும் [illegible] எனா? [illegible] 300 ரூபாய் [illegible] போட்டுக் கொடு [illegible].
[illegible], [illegible]-17

[illegible]

[illegible]

காப்பு. வங்கிக்கு இவற்றுடன் கடனும் வழங்கும் எல்.ஐ.சி.யின் அருமையை அப்போது நான் புரிந்து கொண்டேன்.
எஸ். பத்மாவதி, திருச்சி-3

டிக்கெட் விடுவித்த விமான நிம்மதி

சமீபத்தில் விடுமுறைக்கு (காஷ்மீர்) போயிருந்த போது டிராவலர்ஸ் செக்குகள் எடுத்துச் சென்றேன். அங்கு ஒரே கலவரம். கலவரத்தை ஒட்டி வங்கிகளை நான்கு நாட்களுக்கு மூடி விட்டார்கள். கையிருப்பு வெகுவாகக் குறைந்திருந்தது. யோசித்துப் பார்த்து ஏர்லைன்ஸ் ஆபீஸ் சென்று மறுநாள் அதிகாலை செல்ல டிக்கட் எடுத்தேன். அவர்கள் டிராவலர்ஸ் செக் பெற்றுக் கொண்டு 70 ரூபாய் மீதமும் கொடுத்தார்கள். அன்று மாலையே டிக்கட்டை கான்சல் (Cancel) செய்து பத்து ரூபாய் பிடிப்பு போக மீதிப் பணத்தை 'கேஷாக' கொடுத்து விட்டார்கள்.
சீதா, ஸ்ரீசைலேசாமணி, ராஜ்கோட்-1

தானத்தில் சிறந்தது..

இரண்டு மாதங்களைத் தொடர்ந்து விருந்தாளிகள் வந்ததால் ஒரே செலவு. திடீரென்று உறவுக்காரர் குழந்தையொன்று வருவதாகக் கடிதம் வந்ததும் அதிர்ச்சி அடைந்தோம். யோசித்துப் பார்த்து என் கணவரும், மகனும் ரத்த தானம் செய்து பணம் பெற்று வந்தார்கள். நிலைமைக்குச் சமாளிக்க முடிந்தது.
சீதா சங்கர், நெய்வேலி-4

அன்புடன் உங்கள்...

மாதக் கடைசி. திடீரென்று ஒரு திருமணத்துக்கு அழைப்பு வந்தது. பரிசு வாங்கப் பணமில்லை. வீட்டில் புதிய பாத்திரங்கள் பல இருந்தாலும் எல்லாவற்றிலும் J.K. என்று பொறித்திருந்தேன். மின்னல்போல் ஒரு யோசனை. தேவையான பாத்திரங்களுக்குள் ஒரு பாத்திரத்தை எடுத்துச் சென்று J.K. என்ற எழுத்துக்களுக்கு முன்னால் 'அன்புடன்' என்று பொறிக்கச் சொன்னேன். ஒரே ரூபாய் செலவில் அழகான பரிசு தயாராகி விட்டது.
ஜானகிகுமாரி, நெய்யூர்

ஒரு சின்ன பரிமாற்றம்

என் அண்ணா பெண்ணுக்கு புக்ஷிசிக் கல்யாணம் என்று எதிர்பாராத நேரத்தில் கடிதம் வந்தது. சீர்பானைச் செலவுக்கு என்ன செய்வது என்று யோசிக்க ஆரம்பித்தேன். பக்கத்து வீட்டில் சமயவர் வாங்க வாம் என்று சீட்டுக் கட்டி வந்த நகைக் கடைக்குப் போன போது என் தோழி பணம் கொடுத்து நகை வாங்க வந்திருந்தாள். சீட்டுத் தொகையில் அவளே நகை வாங்கிக் கொள்ளச் சொல்லிவிட்டு அவளிடமிருந்து பணத்தைப் பெற்றுப் சீர்பானத்துக்கு உபயோகித்தேன்.
ஆர். பாக்கியலக்ஷ்மி, சென்னை-58

நினைத்ததும் நடந்ததும்

கணவரும் நானும் முதல் மகளின் ஆண்டு நிறைவை விமரிசையாகக் கொண்டாட பணம் சேர்த்து வந்தோம். பிறந்த நாளுக்கு சில நாட்கள் முன்னதாகப் பல நாட்களாய் தட்டிப் போய்க் கொண்டிருந்த என் நாத்தனாரின் கல்யாணம் நிச்சயமாகி விட்டது. ஆண்டு நிறைவுக்குச் சேர்த்த பணம் கல்யாணத்துக்குச் செலவழிந்தது. எளிமையாகப் பிறந்த நாளைக் கொண்டாட மன நிறைவுடன் முடிவு செய்தோம்.
லட்சுமி சந்திரசேகர், சென்னை-5

கற்றதனால் ஆய பயன்

'அப்பாடா' என்று ஒருவழியாக அந்த மாதச் செலவைச் சமாளித்து விட்டு நிமிர்ந்த போது கணவர் கவலையில் ஆழ்ந்துபட்டுக் கொண்டதாம் மருத்துவச் செலவு 500 ரூபாய்க்குக் குறையாமல் தேவைப்பட்டது. கைத்தறைப் பாராமல் எங்கள் கட்டடத்திலிருந்த ஒவ்வொரு வீடாக ஏறி இறங்கி டியூஷன் எடுக்க இருப்பதாக அறிவித்தேன். அடுத்த இரண்டு நாட்களில் நான்கு குழந்தைகள் முன் பணத்துடன் வந்த போது அப்போதைய செலவைச் சமாளிக்க முடிந்தது. படிப்பும் உதவியது.
வசந்தி ராமன், பம்பாய்-71

நண்பர்கள் வேலி

நாங்கள் நண்பர்கள் பதினைந்து பேர் சேர்ந்து மாதமொரு தனித்தனியாக அவரவர் பேரில் 100 ரூபாய் சேமிப்பு அக்கவுண்டு தொடங்கியிருக்கிறோம். எங்களில் ஒருவருக்குத் திடீர்ச் செலவு ஏற்பட்டால் மாற்றவர் ஒருவரிடம் பாஸ் புத்தகத்தைக் கொடுத்து விட்டு அவர்கள் தம் கணக்கிலிருந்து எடுத்துத் தரும் பணத்தைப் பெற்றுக் கொள்வோம். மாதம் 50 ரூபாயாகத் திருப்பித் தருவோம். அபராதமாகத் தன் கணக்கில் ஒவ்வொரு மாதமும் 10 ரூபாய் கட்டியாக வேண்டும் என்பது நிபந்தனை.
ஜி. சந்திர ராஜன், திருப்பரைத்துறை

ஞானமணிகா வழங்கும் பட்டுப்புடவையைக் குலுக்கல் முறையில் பரிசாகப் பெறும் அதிர்ஷ்டசாலி:

திருமதி ஜானகி குமாரி
ஆனந்த நிலயம்.
நெய்யூர்,
நெய்யூர் தபால்,
குமரி மாவட்டம்.

தேவை

முதல்வர்,

சென்னை-600 031

வேங்கைமார்பன் புரவியை விரட்டிக் கொண்டு பாய்ந்தோடி வந்து சேர்கிறான். பின்னே காளப்பேரரசின் அரசியல் அதிகாரிகள்...

ராஜரதத்திலிருந்த பாண்டிய மாமன்னரைக் கண்டதும் அடுத்த கணம்—

புரவியை விட்டு ஒரே தாவில் இறங்கிய வேங்கைமார்பன் கரம் கூப்பி, "எங்கள் மீனக் கொடி, பாண்டிய குலபதி, மாமன்னர் பெருமை, காளப்பேரரசினை வெற்றி கொண்டு மகிழ்கிறது. உங்களை வாழ்த்துகிறோம்...!" என்று கூறித் தலைவணங்கி நிற்க...

அத்தியாயம் [illegible]

நான் தமிழனுக்கும் பிறந்தவன்!

மாலையில் அந்தி சாயும் வேளை வரத் தொடங்கும் புலரா நேரத்தில்...

வேங்கை வீதியில் உக்கிரமாக வந்து நிற்கிறது.

எதிரே பிரம்மாண்டமான கோட்டை. ஆ! இது கோட்டையா?

உக்கிரப் பெருவழுதி பாண்டிய மாமன்னர் அண்ணாந்து பார்த்து அரை நாழிகைப் போது வரை மலைத்து, வியந்து, பின்னர் நிதானித்துச் சிந்திக்கிறார்.

இரு திசைகள் காணும் போதும் சூரிய தேவன் பட...

இருக்குதபோல் பின்னணியில் அந்தக் கோட்டை செம்மை படர்ந்த நிறக் காட்சியாகத் தெரிந்தாலும், அதன் ஆழமான அந்தியொளியும் புனல் காட்சியாய் பதிகிறது.

கோட்டை வாசலில் மீனக் கொடி பறக்க வந்து நின்ற ரதம் யாருடையது என்றறிய கோட்டையின் நடுப்பிரிவுப் பாலம் இறங்க, வீரர்கள் வந்து வணங்கினர்.

ஆ! பாண்டிய சாம்ராஜ்யாதிபதி...

அடுத்தகணம்...

முரசங்கள் முழங்குகின்றன...

சங்குகள் ஆர்க்கின்றன...

எக்காளமும் துந்துபியும் எக்காளமிடுகின்றன...

இத்தகைய அட்டகாசங்கள் நடந்தும், பாண்டிய மாமன்னரை உள்ளே வரவேற்க அழைக்க யாருக்கும் துணிவு வரவில்லை.

பெரிய இடத்து வருகை...

சொத்தன் வேங்கைமார்பன் என்ன சொல்வானோ...

ஒருநாழிகைப் போதுக்குள்...

அனைவரும் அவ்வாறே தலையாட்டிய...

அடுத்த முப்பிரியும் பாதைகளில் ஏதோ ஒரு இருபிரியும் பெருத்த பாலங்கள் கடகட வென்று சத்தமெழுப்பி இறங்குகின்றன.

சூரியக் குளியலில் சொப்பனம் கண்டு கொண்டிருந்த ஆழி முதலைகள் சரக் சரக் கென்று நீரில் பாய்ந்து ஒளிகின்றன.

ராஜரதம் காவல்பிரதேசத்துள் நுழைகிறது.

தொடர்ந்து வீரர்கள் நுழைகிறார்கள்.

கோட்டையை நோட்டம் விடுவதற்கென்றே வந்த பயணிகளும் சேனாவீரர்களும் தங்கள் கண்களைத் தங்கமணிக்குச் சுற்றிச் சுற்றித் தேர்வு செய்கின்றனர்.

மதில் அரண்மனையை அடைந்ததும் மங்கல வாத்தியங்கள் ஒலிக்கின்றன.

அரண்மனையுள் பிரவேசிக்கிறான்.

ஓ... எவ்வளவு அற்புதமான அரண்மனை! தன்னுடைய பொக்கிஷசாலையைக் காட்டி அமரச் சொல்கிறான் வேங்கைமாறன்.

பாண்டிய மன்னர் அவ்வாறு அமராது எதிரே இருந்த இருக்கையில் அமருகிறார். வேங்கைமாறனும் மரியாதை செலுத்தத் தனது பொன்னாசனத்தில் அமராமல், மாமன்னர் பக்கத்திலிருந்த ஆசனத்தில் அமருகிறான்.

“நான் இருமெனிக்கென்றே கட்டிய அந்த மாடத்துக்கு நீங்கள் அப்படி ஒரு பெயரை வைத்தால் நான் பொறுப்பாக முடியாது.”

“கட்டி வந்தது மட்டும் பொறுப்பான செயலோ?”

“ஓய்வு கொண்டு அரசைப் பாண்டியர் புரி.”

“நான் ஓய்வு எடுக்க வரவில்லை. இரண்டு நாட்கள் தங்கிருக்கிறேன். அதுவும் அதிசயமாக உனது கோட்டையில் தங்கிருக்கிறேன்.”

“மகிழ்ச்சியேனும்; இது உங்கள் கோட்டை.”

“மன்னர் பெருமானே! வந்த விஷயம் பற்றி ஓய்வு கண்டு பேசலாம் அல்லவா?” என்று கண்களுடன் வேங்கைமாறனைக் கவனிக்கிறார் வயதொத்த காவலன் உக்கிரப் பெருவழுதி.

“எங்கே என் மகள்?”

அவன் விழியில் ஏக்கம் தெரிகிறது.

“நலமாக இருக்கிறாள்.”

“அது தெரியும்; எங்கே என் மகள்?”

“கோவளைமாடத்தில் இருக்கிறாள்.”

“கோவளைமாடமா? அழகான வனமா?”

“நீ எனது கோட்டை என்பதால் நான் இதை அதிகாரம் விட்டு விடுவேன் என்ற சமாதானமா?”

வேங்கைமாறனுக்கு இப்போது நாக்கு உலர்ந்து என்று தோன்றுகிறது.

“பாண்டிய மாமன்னா! வேங்கைமாறன் இதுவரை எவரிடமும் சாஷ்டாங்கம் செய்த

கோவி. மணிசேகரன்

"திருமேனி! இனியும் அடம் பிடித்துப் பலனில்லை; அதோ பார்! உனது விலைக் கழுத்தில் திருமாங்கல்யம்!" என்றார் உக்கிரப்பெருவழுதி.

எதிரே தந்தையாரைப் பார்த்து கலைந்த திருமேனி, "விலக்கும் புடவை கட்டியதுக் போல் போலவே தெரியும்! ஆனால் ஒரு பிணைக் கூட அது பிரசவிக்கக் கூடாது. இப்படிக் கொடூரமான உதாரணம் அறியாதது மன்னிக்கவும் அப்பா!"

"இனி தனித்து உன்னால் வாழ முடியும் என்கிறாயா?"

"தனித்து நான் எங்கே வாழப் போகிறேன்? தமிழோடு அல்லவா வாழப் போகிறேன்!"

சிரித்துக் கலைகிறார் மாமன்னர்.

"திருமேனி! மனம் திறந்து கேட்கிறேன்! வெள்ளையாரியன் விஷயத்தில் மறுபரிசீலனை செய்ய முடியாதா?"

"மறுபிறவியில் இருந்திருந்தால் பேச சொன்னேன்! இப்போது எனது ஆசை எல்லாம் போல தொண்டு தமிழ்க்கலைச் செய்யப்பட வேண்டும். அதற்காக எங்கே வீட்டுச் செல்ல உங்கள் விரும் உதவியோடும் மகிழ்ச்சியடைவேன். இல்லை, வெள்ளையனைத் தட்டும் எனது வாழ்வு பிழையாகத்தான் முடிய வேண்டுமானால் முடித்து விட்டுப் போகட்டும்."

"உனக்கு பாண்டியனார் மனமறுத்து யார் சொன்னது?"

"காவிரிக்கரை!"

"அவரை நான் பார்க்க வேண்டுமே!"

"உங்களை அவர் பார்க்க மாட்டார். ஒரு கால் படை திரட்டி வந்தால் உதவி செய்வோம்."

"அவரை நீ நம்புகிறாயா?"

"உங்களையே என்னால் நம்ப முடியவில்லையே?"

"திருமேனி!"

"பின் என்னப்பா! எங்கே வீட்டுச் செல்லவைத் விட்டு, எனது கைகளுக்கு மாங்கல் பத்தால் பூட்டும் போடத் தான் வந்திருக்கிறீர்களோ! நான் வெள்ளையனுக்குரியவள் அல்ல; தமிழ் வளர்த்தவனுக்குரியவள்! எனது மூச்சு, பேச்சு எல்லாமே இனி தமிழ், தமிழ், தமிழ்..."

ஆவேசமாகக் கூறிய திருமேனி, அடுத்து அங்கே நிற்க விரும்பாது, மாளிகையுள் சென்று கதவைத் தாழிட்டுக் கொண்டாள். அவளது மடை கட்டி வைத்திருந்த துயரம் மடை திறந்த வெள்ளமாகக் கண்களில் பாய, குமுறிக் குமுறி அழுகிறாள்...

வெள்ளையனைத் விட்டு வெளியே வருகிறார் உக்கிரப் பெருவழுதிப் பாண்டிய மாமன்னர்.

வெற்றுக்கள் உருமுகின்றன.

திரும்பிப் பார்க்கிறார்.

சொருகுத்து மதர்த்த வேங்கைகள்.

எவரையும் சட்டை செய்யாது தேரேறத் தாவிச் செல்கிறார், உக்கிரப்பெருவழுதிப் பாண்டியர்.

"நான் புறப்படுகிறேன் வேங்கை மார்பா!"

"நாரோத்தர் ஏகோர உன் அப்பா உன்ன எப்படித் திட்டுவார்?"

"'வாடா தம்பி... வாங்கறது தம்பி... உன்னைத் இருக்கறது வாழ்க்க'ன்னு!"

—எம். பாலன்.

உறைக்கத் தக்க உக்கிர வார்த்தைகள்.

"அருமையாக முடிவதில்லை புரிகிறது; புறப்படுங்கள். ஏதேனும் ஒரு முடிவுசொன்ன முடியலையா?"

"முடியாது சொல்கிறேன் கேள்! நீ எப்படி என் மனதை கடத்தி வந்தாயோ அப்படியே கொண்டு வந்து மதுரையில் விட வேண்டும். அவன் உன்னை எவ்வழி யிலும் ஏற்க மாட்டான்! அவன் தமிழ்மீது காதல் கொண்டு விட்டான்! நாட்டிற்று நான் தவறோ நடுங்கிறேன், தவறிலும்..."

"யுத்தம்! எதிர்பார்ப்பது தானோ மன்னா! இதற்கு நாட்டிற்கு நான் தேவை யில்லை. நானே யுத்த பேரிகை கொட்ட லாம். ஆனாலும் நான் வாலிய எல்லைகடந்து வரமாட்டேன்; வந்தாலும் விடமாட்டேன். போய் வாருங்கள்."

"வெள்ளையாரியா! விளையாடுகிறாய்!"

"வெள்ளைக்கு விளையாடத் தெரியாது; பதிலுரை அடி பாயத் தெரியும். இன்று வெள்ளையனைத் அடித்து உங்கள் மன்னே வீட்டுச் செல்லுங்கள். இல்லை, உங்களுடைய வெறுப்புக்குப் பிறகு பாண்டியப் சாம்ராஜ்யத் தையே குலைத்து மாண்டிட வைக்கிறேன்! நான் அவன் தமிழுக்கும் பிறந்தவன். போய் வாருங்கள்!"

உக்கிரப் பெருவழுதியின் கண்கள் சிவக்க கனல் போர்முரசம் உக்கிரமாக முழங்கு கிறது.

கொட்டடைக் கதவுகள் திறக்கின்றன; பாலகர்கள் இறங்குகின்றனர். ரதம் முன்னே செல்ல, வீரர்கள் பின்னே செல்கிறார்கள். குதிரையாக அனைத்து வந்த வரைகளிலும் தோரணங்களிலும் வீர காணப்பெற்றவி வில் வைத்து விட்டனர்.

கொட்டடைக் கதவுகள் மூடுகின்றன.

வேங்கைமார்பன் நெஞ்சில் வேர்த்துக் கொள்கிறது.

(தொடரும்)

காட்சி 1

[illegible]

[illegible]

காதலாவது! கத்தரிக்காயாவது!

கோவை அனுராதா

[illegible]

[illegible]

பரமசிவம்: இருக்கு... இருக்கு... அப்படியே சொல்லிடுறேன்... மாலைக்குள்ளே...

காட்சி—2

தர்மராஜன் வீடு. பாத்திரங்கள்: தர்மராஜன் மனைவி லலிதா. மகள் மாலதி.

(கையைக் கட்டிக் கொண்டு அங்கும் இங்கும் நடந்து கொண்டிருக்கிறார் தர்மராஜன்.)

தர்மராஜன்: லலிதா... லலிதா... பெண்ணை நல்லவிதமா வளர்த்திருக்க வேண்டாம்? மணி ஒன்பது ஆச்சு. ஆபீஸ் இருந்து வர வேண்டிய மாலதி இன்னும் காணோம்.

லலிதா: ஏதாவது பிரண்டு வீட்டுக்குப் போயிட்டு வருவோ... வீணா ஏன் மனசைப் போட்டு அலட்டிக்கறீங்க?

தர்மராஜன்: இந்த தர்மராஜன் மனசும் இல்லையாம் இந்த வயசு. யார் என்னத் சொன்னாலும் நம்புறத்துக்கு... என் தங்கச்சி லலிதா நம்ம மாலதியைத் தெருவில் பின்னே சுத்திக்கறாளாம்...

லலிதா: சும்மா... சும்மா... இந்த வயசுக்காரருக்கு இப்படி ஒரு ஆசையா?

தர்மராஜன்: அதிலே கெட்டவளே... நம்ம மாலதியை இன்னொரு பையனோட பார்த்ததாச் சொன்னாங்க...

(அப்போது மாலதி உள்ளே நுழைகிறாள்.)

மாலதி: என்னப்பா கோபமா இருக்கீங்க...

தர்மராஜன்: ஆமா... வயசுக்கு வந்த பொண்ணு ஆபீஸ் முடிஞ்சி நேரா வீட்டுக்கு வராம, பின்னே சுத்திகிட்டு லேட்டா வராம. எதுக்காக வரும்?

மாலதி: சண்டைக்கு வராதீங்கப்பா... அவர் கடந்தான்... அதனால் எத்தனை... ஒரு டிக்கெட்டு வாங்கிக் கொடுத்தாரு... பார்த்திட்டு வந்தேன்.

வனிதா: யாரும்... அவர்... இருக்கிறா?...

மாலதி: அவர்தும்பளா... பரமசிவம்..., டெல்லியில இருந்து டிரான்ஸ்பர் ஆகி வந்திருக்கார்.

தர்மராஜன்: அவன் எவனாயிருந்தா இருந்து வந்தாலும் சரி... என்னைக் கேக்காம எப்படி நீ அவனை லவ் பண்ணலாம்...?

வனிதா: என்ன உளர்றீங்க? உங்களைக் கேட்டா அவ லவ் பண்ண முடியும்?

தர்மராஜன்: நீ பேசாதடீ...! உனக்குக் காதலும் தெரியாது... கத்தரிக்காயும் தெரியாது.

வனிதா: ஆமா... ஆமா... எனக்கும் காலா காலத்துல காதலிக்கத் தெரிஞ்சிருந்தா உங்களை ஏன் கல்யாணம் பண்ணிகிட்டு இருக்கப் போறேன்?

தர்மராஜன்: வனிதா... நடந்த விஷயத்தைப் பத்திப் பேசறதை விட நடக்கப்போற ஆபத்தைத் தடுக்க வழியைப்பாரு.

மாலதி: இதுல ஒண்ணும் ஆபத்து இல்லேப்பா... பரமசிவம் ரொம்ப நல்லவர். பெரிய வேலையில இருக்கார். எல்லாத்துக்கும் மேல என்னை ரொம்ப விரும்பறார்.

வனிதா: கையில ஜாதகக் கட்டை தூக்கிண்டு அலையறது மிச்சம்... நல்லவரா இருந்தாப் பார்த்து முடிச்சு விடுங்களேன்...

தர்மராஜன்: ஹூம்... நாளைக்கு அவனை இங்க வரட்டும்... பேசிக்கறேன்...

(உள்ளே போகிறார்.)

காட்சி 3

(தர்மராஜன் தோட்ட வேலை பண்ணிக் கொண்டிருக்க, கேட்டைத் திறந்து கொண்டு, பரமசிவம் உள்ளே நுழைகிறார்.)

பரமசிவம்: சார்..., சார்... இங்கே தர்மராஜன்னு...

தர்மராஜன்: சாட்சாத் நானேதான்... கென்ட்டு வைக்கா நான் இருந்தா இங்கே இருக்கேன்... என்ன தனிச்சு இருந்தா வீட்டுக்கே வந்து மாலதியைப் பார்க்க வருவே!

பரமசிவம்: வெரிகுட்... மாலதி உங்ககிட்ட எல்லாம் சொல்லிட்டாளா?... என்னை ஆசீர்வாதம் பண்ணுங்க மாமா...

தர்மராஜன்: மாமாவா? யாரைப் பார்த்து மாமாங்கிறே... வெறும் பயலே!

பரமசிவம்: சார்... நான் ஒண்ணும் வெறும் பயல் இல்லே... பிரபல பழனியாண்டி ஹேர் டை கம்பெனியில பர்சேஸ் மானேஜர், மாசம் 15 நூறு ரூபாய் தொட்டு, சில சமயம் 30 நூறு ரூபாய் தொட்டு சம்பளம்... எப்போதாவது உங்க மீசை வெளுக்கும்... அப்போ எங்க கம்பெனி டை வேணும்னுதான் அதைப் போடுங்க...

தர்மராஜன்: சம்பாதிச்சாப் போதுமா? ஒரு அப்பா, அம்மா இல்லாத அனாதைக்குப் பொண்ணு கொடுக்க நான் ஒண்ணும் பிளாட்பாரம் இல்லே.. போ...

பரமசிவம்: யார் சார் அனாதை? எங்கப்பா வெத்திலைக்கடை வேலாயுதம்... சத்திரம் கிட்டத்துல இருந்து கடை வச்சிருக்காரு... அடுத்த மாசத்துல இருந்து நெய் வியாபாரம் வேற ஆரம்பிக்கப் போறாரு...

தர்மராஜன்: நீ என்ன சொன்னாலும் சரி... இந்தச் சம்பந்தத்துல எனக்கு இஷ்டம் இல்லே... நீ போகலாம்...

காட்சி 4

இடம்: கடற்கரை. பாத்திரங்கள்: மாலதி, பரமசிவம்.

(மாலதி கண்ணில் வழியும் நீரைத் துடைத்துக் கொள்கிறாள்.)

பரமசிவம்: நீ என்ன அழுது என்ன...? உங்கப்பன் மனசு இளகப் போறது இல்லே...

மாலதி: ஏங்க... அன்னைக்கு நீங்க என்னைக் கொஞ்சின போது அத்தனை பேரு வேடிக்கை பார்த்தாங்களே... இன்னிக்கு பார்த்திங்களா?... அழுதுகிட்டு இருக்கோம்... யாரும் திரும்பிக் கூடப்பார்க்க மாட்டேங்கறாங்க...

பரமசிவம்: வருத்தப்படாதே மாலதி.... ஒரு காதல் கதைக்கு எப்பவுமே க்ளைமாக்ஸ் சோகம்தான்னு பாரதிராஜா இலக்கணம் வகுத்துட்டாரு! நாம மட்டும் அதுல இருந்து தப்பிக்க முடியுமா?

மாலதி: எங்கப்பா பேசினதுக்கு எல்லாம் என்னை மன்னிச்சிருங்க...

பரமசிவம்: சீ... சீ... நீ என்ன பண்ணுவே...? இன்னைக்கு உனக்கு என்ன ஆசையோ சொல்லு... வாங்கித் தரேன்... நைட் கரெக்டா ஒன்பது மணிக்கு இதே இடத்துல கடல்ல குதிச்சு சங்கமமாயிடுவோம்.

மாலதி: வேண்டாங்க... இந்த இடம் ரொம்ப ஆழம்னு சொல்றாங்க...

பரமசிவம்: அதுதான் நானும் யோசிக்கிறேன்... எங்கப்பாகிட்ட கூட நூடையா

திருநெல்வேலியில் ஒரு கவரில் நான் கண்ட வாசகம்: "தூக்கத்திலிருந்து என்னை எழுப்பும் கொசுக்களே, தூங்கும் இந்த நகராட்சியை எழுப்புவது எப்போது?"

—ஜெயின். சேலம்.

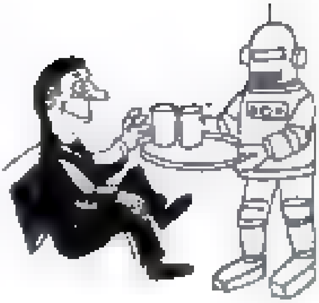

சினிமாப் பாடகனாக முடியுமா?

'நான் பாடகனாக ஆசைப்படுகிறேன். அதற்கான ஆலோசனைகள் சொல்ல முடியுமா?' என்று ஆரம்பித்து இது சம்பந்தமான தமது கேள்விகளையும் இணைத்திருந்தார் கல்கி வாசகர் ஓமக்குளம் வி. நாராயணமூர்த்தி.

இந்தக் கடிதத்தைப் பாடலாசிரியர், இசையமைப்பாளர், டைரக்டர் கங்கை அமரனிடம் தந்து அறிவுரை கேட்டபோது:

கங்கை அமரன் அறிவுரை

இன்றைய சூழ்நிலையில் பாடகனாகப் பிரபலமடைவது, எப்படியிருப்பினும் கஷ்டம்தான். மெல்லிசைப் பாடகனாக வர விரும்பினாலும், இசைக்கல்லூரியிலோ, தனிப்பட்ட முறையிலோ முதலில் கர்நாடக இசை கற்றுக் கொள்ள வேண்டியது அடிப்படைத் தேவை.

பாட்டுத் தொழிலில் கும்பல் அதிகமா என்று கேட்டால் என் பதில் 'ஆம்!' ஆனால் வாய்ப்புகள் குறைவு.

இன்றைக்கு ட்ரெண்டு ரொம்ப வேகமாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. யாருமே நின்று எடுத்துக் கொள்ள விரும்பவில்லை. பாபுலர் பாடகரையோ, பாடகியையோ போட்டால் எந்தவிதமான பிரச்சினையுமின்றி முடிந்து விடும். டப் பாடகரைப் போட்டால், ஒரு மணி நேரத்தில் முடிகிற ரெக்கார்டிங், புதுப் பாடகரைப் போட்டால் இரண்டு நாள் கூட இழுத்துவிடும். இந்த ரெக்கார்டிங் செலவு, பிரபல பாடகருக்குத் தரப்படுவதைவிடப் பல மடங்கு. புதுப் பாடகர்களுக்கு சான்ஸ் குறைவாய் இருக்கக் காரணமே இதுதான் என்று மியூசிக் டைரக்டரைக் கேட்டால், டைரக்டரைச் சொல்லுவார். டைரக்டர், தயாரிப்பாளரைச் சொல்லுவார். அவர் விநியோகஸ்தரைச் சொல்லுவார். அவர் ரசிகர்கள் மேல் பழிபோடுவார்.

பத்து, பதினைந்து பாடல்கள் பதிவானால், ஒரு பாடல்தான் புதியவர்களுக்குத் தரப்படுகிறது. இங்கே புதியவர்கள் என்பது அவ்வளவு பாப்புலர் இல்லாத பாடகர்களைக் குறிக்கிறது. முற்றிலும் புதியவர்கள் என்பது ரொம்ப ரொம்பக் குறைச்சல்!

ஒருநாள் தீபன் சக்கரவர்த்தி என் நிகழ்ச்சியில் பாடினார். ''இளையராஜாவிடம் அறிமுகம் செய்துவைக்கிறேன். நாளை வாருங்கள்'' என்றேன். வந்தார். அண்ணனிடம் அறிமுகம் செய்ததும், ஒரு சரணம் பாடினார். ரொம்பப் பிடித்து விட்டது அவருக்கு. மறுநாளே பாடவாய்ப்புத் தந்து விட்டார்.

அதுதான் என்னதான் திறமை இருந்தாலும் நேரம் என்று ஒன்று வரவேண்டும் என்று நான் நம்புகிறேன். நாங்கள், அந்தக் காலத்தில், டேப்பில் பாட்டுக்களைப் பதிவு செய்து கொண்டு, ஏறி, இறங்காத படக்கம்பெனிகள் இல்லை; பார்க்காத டைரக்டர்கள் இல்லை. ஒருத்தரும் சான்ஸ் தரவில்லை!

வறுமையின் பிடியில் நாங்கள் பட்ட கஷ்டங்கள் அப்பப்பா! நாங்கள் மெட்ராஸில் இருந்தோம். ரொம்ப செளகரியமாய் இருப்பதாக அங்கே கிராமத்தில் (பேயர் பண்ணைபுரம்) அம்மா நினைத்துக் கொண்டிருப்பார். இங்கே எத்தனை இரவுகளைப் பிளாட்பாரங்களில் கழித்திருக்கிறோம் தெரியுமா! ஊரிலிருந்து யாராவது வந்தால் அம்மா கொடுத்தனுப்புகிற ஏதாவது உருண்டைகள் மட்டுமே சாப்பிட்டுக் கடத்திய நாட்கள் பல. இரண்டு ரூபாய்க்கு ஒரு எடுப்புச் சாப்பாட்டை எடுத்து வந்து, நாங்கள் நாலு பேரும் (நான், இளையராஜா, பாரதிராஜா, பாஸ்கர்) பங்கு போட்டுச் சாப்பிட்ட அந்த நாட்களை மறக்கவே முடியாது.

எல்லாத்துக்கும் நேரம், பகவானுடைய கருணையும் வந்தது. அன்னக்கிளி, வசந்தத்தை அழைத்து வந்தது.

என் பெரிய பையன் (பிரேம், வயது 8) இசையில் ஆர்வம் கொண்டிருக்கிறான். இப்போது மிருதங்கம் கற்றுக் கொள்கிறான். 'நன்றாய்ப் பாடக் கற்றுக் கொள். ஆனால் ஒரு நேரம் பாடகனாய் வர ஆசைப்படாதே' என்பதே அவனுக்கு என் அட்வைஸ்!

சந்திப்பு: எஸ். சந்திரமௌலி

சேலையே வேண்டும்!

தெய்வயானையின் கோபம் தெளிவதாகத் தெரியவில்லை. பத்து வயது மகள் சாவித்திரிக்குப் பாவாடை சட்டை எடுத்து வந்தது முதல் பொரிகிறாள்.

சுருட்ட. இப்படி செய்வதா.

அதும் வேலையை செய்கிறாள்.

திண்ணை மீது அமர்ந்து பீடி ஒன்றைப் பற்ற வைத்தபடியே, கோபத்துடன் தன் மனைவி சொன்னதை கேட்டுக்கொண்டிருந்தபோது உள்ளிருந்து சமையல் செய்கிறாள்.

''சொன்னது ஒரு மனுஷனுக்கு புரிஞ்சுக்க முடியாமலா போயிடும். வெள்ளைக்காரனோட வேலை செய்யறாங்க. கோவிலுக்குத் தனி எடுக்கப் போகும் போதே சொல்லிச்சேனே செய்தேன். நம்ம சாவித்திரிக்கு இனி மேல் பாவாடை சட்டை வேணும். சேலை தான் எடுக்கணும். அம்பாசமுத்திரம் போயி சேலை எடுத்திட்டு வாங்கன்னு மறுபடி மறுபடி சொன்னேனே. மனுஷன் காதிலே வாங்காமப் போயிட்டாரே. கோவிலுக்குப் பாவாடை, சட்டையை வாங்கி வந்திட்டாரு. தெரியுதா அப்படியும் நினைச்சிட்டு, இவ நான் சொல்லப்பிள்ளை! அக்காக் கிட்டே இருபது ரூபாய்க் கடன் வாங்கிக் குடுத்துச் சேலை எடுத்தாச் சொன்னதுக்கு இப்படியும் பாவாடை சட்டையோட வந்து நின்னு என்ன அர்த்தம்?'' பொரிந்தாள் தெய்வயானை.

எல்லாம் இருந்து வெறுத்தது.

சாவித்திரிப் பத்து வயதும் ஆகும். பாவாடை சட்டை போட்டாலே போதும். தாவணி கூடத் தேவையில்லை. அப்புறம் ஏன்

இன்றிரவு செப்டம்பர் 27ல் 9-30க்கு

கல்கி

நேரம் நல்ல நேரம்

பூர்ணம் விசுவநாதன்

பிரதி வியாழன் இரவு 9-30க்கு இந்நிகழ்ச்சியைக் கேட்கத் தவறாதீர்கள்!

ரூ 5000 வித்தியாசத்தில்...

PHILIPS
An exciting new composition.
Arrangement by Philips.
The Philips Rack System is a perfectly compatible, technically superior and an aesthetic combination that brings you pure and powerful sound.
300 watts of undistorted power
That's AH 824. One of the best amplifiers available in the country today. With the most sophisticated features – like wide frequency response from 30 Hz to 20 kHz. Active tone control.
The Electronic Turntable
AF 834. Stroboscope with pitch control. Electronic motor control. And auto return.
The Dolby Deck
F 6121. The cassette deck with servo touch and metal compatibility.
3 way 5 Speaker bass-reflex system
AH 426 speakers with five segment LED bar graph to indicate power.
If music really means something to you, you've to listen to the Philips Rack System. Walk into the nearest Philips dealer's showroom and ask for a demonstration.
Philips – the trusted Indian household name for over fifty years

மூலக் கனல்

நா. பார்த்தசாரதி

அத்தியாயம் 35

[illegible]

பற்றியது என்பதை இப்போது அனுபவித்தே கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. பால புன்னகைய உணர்வு, நல்லது கெட்டது பற்றிய தராதரங்கள் நியாய அநியாயம் பற்றிய வித்தியாசம் எல்லாம் யாரிடம் உண்டோ, அவன் சாமியாராக இருக்கலாமே ஒழிய அரசியல்வாதியாக இருக்க முடியாது—கூடாது என்று தீர்மானமாக நம்பியவர்களில் ஒருவரான திரு இன்று பாலபுன்னகையம். நல்லது கெட்டது, நியாய அநியாயம் எல்லாவற்றையும்பற்றி நினைப்பதைத் தவிர்க்க முடியவில்லை. பெரும்பாலும் பள்ளிகளிலும், கல்லூரிகளிலும் படிக்கிற இளைஞர்கள் சாராயப் புட்டியும் கையுமாக அலைந்தார்கள். ஒழுக்கமும், கட்டுப்பாடும் சமூகத்தின் எல்லா மூலைகளிலும் உடைந்து சிதறிப் போயிருந்தன. கள்ளுக் கடைகளிலும் சாராயக் கடைகளிலும் போதைத் தியேட்டர்களிலும் கூட்டங்கள் பொங்கி வழிந்தன. ஆட்சி நடத்தப் பணம் தேவை என்று கள், சாராயக் கடைகளைத் திறந்து விட்ட

'புன்னகை' தங்களுடைய நாள் என்பது நிரூபிக்கப்பட்டது. இதில் முதல்நிலை அதிகாரத்தைக் கூடத் தங்கள் பொருட்படுத்த வில்லை என்பதும், ஞாபகம் வந்தது. பொருளாதாரப் பிரச்னை பற்றி திட்டங்களால் அரசு வருமானம், திட்ட முதலீடுகள் எல்லாம் தாறுமாறாகப் போன காரணத்தால் அரசு வருவாயைப் பெருக்க மதுவிலக்கை நீக்குவதாக மக்களிடம் சொல்லிக்கொள்ள முடிந்தது. மதுவிலக்கு அமுலிலிருந்த காலத்து, அரசாங்கங்களில் இருந்த தொழில் வளர்ச்சி, மின்சாரத் திட்டங்கள், எதுவும் தங்கள் ஆட்சியில் இல்லை என்பதும் புரிந்தது. மதுவிலக்கு அமுலிலிருந்தகால் கள்ளச் சாராயப் பேர்வழிகளையும் தீக்கப் பட்டால் கள். சாராயக் கடைகள் வைக்கவும் கட்சிக்காரர்களுக்குத் துணைகள் கிடைத்திருந்தன. தியேட்டர்கள் கட்டுவதற்குத் தாராளமாகக் கடன் வசதி எல்லாம் தரப்பட்டன. சாராயக் கடைகளையும், தியேட்டர்களையும் தவிர வேறு எவ்விதத் தொழில்களோ, மின்சாரத் திட்டங்களோ தங்கள் ஆட்சியில் அரை அங்குலம் கூட முன்னேற வில்லை என்பது இப்போது நிரூபிக்கப் பட்டது. 'ஏழைகளின் கையைப்பிடிப்பார் போல ஆட்சி அதிகாரங்கள் சிரித்து உருக்குலைந்து விட்டதாக' எதிர்க்கட்சிகள் பலமாகக்

அடுத்த வாரம்

வெளுத்து வாங்குகிறார் வலையப்பட்டி

மேடையில் மட்டுமல்ல; பேட்டியிலும் கூட!

உதறிவிட்டு ஓடிய உடனே கன்னையன் மூலம் உயிலைக்களுக்குக் கொடுத்திருப் பிறகுள் நிரு. அவனிடம் ஏற்படுத்த 'மெட்டமார்பஸிஸ்' — அதாவது உளக்குத்த மாற்றம் அப்போது அவன் வெளிப்படையாகச் செயல்பட விடவில்லை. வழக்கம் மெட்டுத்ததும் அன்னையும், கட்சி மேலிடத்து ஆட்களும் தன்னை தேடிச் சந்தித்துச் சமாதானப் படுத்துவதற்காக மருத்துவமனைக்கே உடன் தேடி வருவார்கள் என்று எண்ணியிருந்தான் நிரு. ஆனால் அப்படி எதுவும் நடக்கவில்லை. அவனது பதவி விலகலை ஏற்றுக் கொண்டு விட்டதாகவும் அவனுடைய ஒத்துழைப்புக்கு நன்றி என்றும் கட்சிமேலிடமும், அன்னையும் கொடுத்த பதில் கடிதங்களோடு திரும்பிவந்தாள் கன்னையா.

இவ்வளவுக்கும் காரணம் எதிர்ராஜாவின் காரசாரமான கட்டுரைகள்தான் என்பது புரிந்திருந்தும் இப்போது அவன் மேல் நிருவுக்கு ஆத்திரம் வரவில்லை. தன்னுடைய செல்வாக்கையும், புகழையும் தரைமட்டமாக்கிய எதிர்ராஜாவை ஆள் வைத்துக் கொலை செய்ய முயன்ற நிருவேறு, இந்த நிருவேறு. வாழ்க்கையின் தன்னைப் போல் ஒரு தலைமுறையையே தவறான பாதையில் வழிகாட்டிச் சீரழிக்காமல் நேர்மையான துணிச்சல்காரனாகத் தனக்குத் தெரியாமல் தன் மகனாவது வளர்ந்திருக்கிறானே என்று பெருமையாயிருந்தது அவனுக்கு.

மறுநாள் காலைத் தினசரிகளில் நிரு மந்திரி பதவியிலிருந்தும், கட்சியிலிருந்தும் ராஜிநாமாச் செய்துவிட்ட செய்தி பிரதானமாக வெளியிடப்பட்டிருந்தது. தொடர்ந்து இரண்டு மூன்று தினங்கள் பிரஷர் அதிகமாகி அவன் உடல்நிலை கெட்டது.

டாக்டர்கள் கன்னையாவையும் சர்மாவையும் அழைத்து, ''இந்தப் பரபரப்பான சூழ்நிலையிலிருந்து இவரை ஒரு மாறுதலாக வேறு எங்காவது அழைத்துப் போய் ஓய்வு கொள்ளச் செய்வது நல்லது'' — என்றார்கள். சர்மாவும் கன்னையாவும் மெதுவாக இந்த யோசனையைத் திருவிடமே கூறி அவன் அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டார்கள். எதிர்நுப்பிற்கே போகலாம் என்றான் அவன். வேறு புது இடமாக இருந்தால் நல்லதென்று அவர்கள் நினைத்தார்கள். அவனோ பிடிவாதமாக எதிர்நுப்பிற்குத் தான் போக வேண்டும் என்றான். வேகமாகத் தொடங்கி, வேகமாக ஓர் ஒரு சுற்றுச் சுற்றி முடிந்து விட்ட இந்த நிலையில் தன் வாழ்க்கையை எந்தத் தோப்பின் மைதானத்திலிருந்து தொடங்கினானோ அந்த இடத்தை அந்தப் பழைய நினைவுகளோடு ஒருமுறை போய்ப் பார்க்க வேண்டும் போலிருந்தது நிருவுக்கு. எந்த மண்ணில் தளர்ந்து அடிபட்டு விழுந்திருந்த போது அந்த மண்ணில் ஜமீன்தாரைத் தனக்கு முன் மண்டியிடச் செய்து பார்க்க வேண்டும் என்று அன்று சபதம் செய்தானோ, அந்தச் சபதம் இன்று நிறைவேறிவிட்டது. ஆனால் அந்தச் சபத நிறைவு தனக்குள் மகிழ்ச்சியை உண்டாக்காமல் தோல்வியை உண்டாக்கியிருப்பதை அவனே உணர்ந்தான். எல்லா ஆசைகளையும் நினைத்தபடி நிறைவேற்றி முடித்துக் கொண்டபின்பும் உள்ளம் இன்னும் எதற்கோ குறைப்பட்டு நொந்து அழுதது. எதற்கோ தவித்தது. எதற்கோ ஏங்கியது. சர்மாவும், கன்னையனும் அவனுடைய பிடிவாதத்தை மறுக்கமுடியாமல் எதிர்நுப்பிற்கு அவனை அழைத்துச் செல்லும் பயணத்துக்கு ஏற்பாடு செய்தார்கள். விமானத்தில் செல்ல முடிந்த பக்கத்து நகரம் வரை விமானப்பயணம், அப்புறம் ஒரு ஏ. ஸி. காரில் எதிர்நுப்பிற்கும் பயணம் என்று ஏற்பாடாயிற்று. சர்மாவும், கன்னையனும் உடன் செல்வதென்றும் முடிவாகியிருந்தது. புறப்படும் நேரத்தன்று மறுபடி சர்மாவைக் கூப்பிட்டுத் தன் மகன் எதிர்ராஜாவைத் தானே தேடிச் சென்று சந்திக்க முடியுமா என்று ஆவலோடு விசாரித்தான் நிரு. சாகும் போக்குச் சொல்லிச் சமாளிக்க முடியாது போகவே முயன்று பார்ப்பதாக அவனிடம் கூறிவிட்டுச் சர்மா புறப்பட்டுப் போயிருந்தார்.

(தொடரும்)

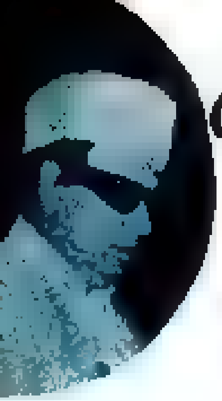

எம்.ஜி.ஆர் Vs எஸ்.டி.எஸ்

அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்ற பெயரில் திரு. எஸ். டி. எஸ். கட்சி ஆரம்பிக்கலாமா?

திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் தொடங்கியுள்ள புதிய கட்சி அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்ற பெயரையும், கறுப்பு வெள்ளை, சிவப்பு என மூவர்ணக் கொடியையும் பயன்படுத்துவதைத் தடை செய்யக் கோரி அ.இ.அ.தி.மு.க.வின் அமைப்புச் செயலாளர் திருமதி. சத்தியவாணிமுத்து, சென்னை ஹை கோர்ட்டில் வழக்குத் தொடர்ந்துள்ளார். இடைக்காலத் தடையுத்தரவும் பெறப்பட்டது. ஆனால் இடைக்காலத் தடையுத்தரவு பிறப்பிக்கக் கூடாது என வாதம் எழுந்தது.

இது சம்பந்தமாக மூத்த வழக்கறிஞரான என். சி. ராகவாச்சாரி அ.இ.அ.தி.மு.க. சார்பிலும், கோவிந்த சுவாமிநாதன் எஸ்.டி. எஸ். சார்பிலும் காரசார விவாதம் நடத்தினார்கள்.

சத்தியவாணிமுத்து கூறும் காரணங்கள்:

- இது மக்களை ஏமாற்றும் முயற்சி. எஸ். டி. எஸ். விற்கு மக்களிடையே செல்வாக்கு கிடையாது. ஏற்கெனவே மக்களிடையே செல்வாக்கும் பெற்று ஆளும்கட்சியாக விளங்கும் அ. இ. அ. தி. மு. க. போலச் சாயலுடைய பெயரையும், கொடியையும் வைத்துக் கொண்டு பாமர மக்களை ஏமாற்ற முயலுகிறார்.
- தேர்தல்கள் நெருங்கும் தருணத்தில் இவர் இப்படிச் செய்தால் பாமர மக்கள் இரண்டு கட்சிக்கும் வித்தியாசம் தெரியாமல் குழம்புவார்கள்.
- அ. இ. அ. தி. மு. க. கொடியிலும் இதே மூவர்ணங்களே உள்ளன. கறுப்பும், சிவப்பும் இருப்பதோடு வெள்ளையில் அண்ணா உருவம் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. வெள்ளை அன்பு மற்றும் அண்ணா கொள்கைகளின் தூய்மையைக் குறிக்கிறது.

எனவே, அ.தி.மு.க. எனும் பெயரையும், கறுப்பு. வெள்ளை. சிவப்பு நிறக் கொடியையும் எதிர்வாதியான எஸ்.டி.எஸ். பயன்படுத்துவதைத் தடை செய்ய வேண்டும்.

திருமதி சத்தியவாணி முத்துவின் இந்த மனுவை எஸ். என். வரதாச்சாரி, கே. பி. பட்டாபிராமன், டி. எம். ரங்கராஜன் ஆகிய மூவரும் நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்திருந்தார்கள்.

வேட்டியும், புடவைகளும் வந்தன!

அந்தச் சமயத்தில் இவர்களின் கட்சி என்பதை நிரூபிப்பதற்காக அ.இ.அ.தி. மு.க. கொடி, மற்றும் கறுப்பு சிவப்புக் கரையிட்ட வேட்டி, புடவைகள் ஆகியவற்றைத் தாக்கல் செய்திருந்தார்கள். இதையொட்டி மூத்த வழக்கறிஞர் திரு. என். சி. ராகவாச்சாரி வாதம் செய்தார்:

"1972-ஆம் ஆண்டு தி.மு.க. விலிருந்து அ. இ. அ. தி. மு. க. பிரிந்த போது புதுக்கட்சிக்கு முதலில் 'அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்' என்றே பெயரிடப்பட்டது. தேர்தல் சமயத்தில் பிராந்தியக் கட்சியாக இல்லாமல் அகில இந்திய ரீதியில் செயல்பட வேண்டுமென்பதற்காக அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என மாற்றப்பட்டது.

"எனினும் மக்கள் மத்தியிலும், பத்திரிகைகளிலும், ஏன் எதிர்வாதி எஸ். டி. சோமசுந்தரம் நடத்திய 'போர்வாள்' பத்திரிகையிலும் கூட அ. தி. மு. க. என்றே குறிப்பிடப்பட்டது. எனவே சட்டரீதியாக அ. இ. அ. தி. மு. க. எனப் பெயர் பெற்றிருந்தாலும் அ. தி. மு. க. வாகவே அனைவராலும் அழைக்கப்பட்டு வருகிறது.

நஷ்டம் எங்களுக்குத்தான் அதிகம்!

"இந்த நிலையில் அ. தி. மு. க. என ஒரு புதிய கட்சி ஆரம்பிக்கப்படுமானால் அது நிச்சயமாக மக்களைக் குழப்பும். இடைக்காலத் தடையுத்தரவு வழங்கப்படவில்லையென்றால்

ஜ என். சி. ராகவாச்சாரி

ஜ பட்டாபிராமன்

ஜ டி. எம். ரங்கராஜன்

■ [illegible]

✕ [illegible]

✕ [illegible]

நஷ்டம் எங்களுக்கே அதிகமாக இருக்கும். முன்னேயே தமிழகத்தில் செல்வாக்கு பெற்ற கட்சியான அ.தி.மு.க. விலைக்கு நாம் இந்தப் புதிய பெயர்க் குழப்பத்தால் பாதிப்பு அதிகமாக ஏற்படுமோ என்றும்...''

வேட்டி, புடவை பற்றி நான் பேசவில்லை!

திருமதி. சத்தியவாணி முத்துவின் கருத்துக்கு எதிர்மறையாகத் திரு. எஸ். டி. எஸ். தாக்கல் செய்திருந்தார். அதைப்போட்டு அவரின் சார்பில் வழக்காடிய திரு. கோவிந்த சாமியிடம் கருத்து கேட்டோம்.

''நான் வேட்டி, புடவைகளைப் பற்றிப் பேச வரவில்லை. அதில் என்ன கரை இடம் பெற்றிருக்கிறது என்பது அவ்வளவு முக்கிய மில்லை...''

என்றவுடன் கோர்ட்டில் சிரிப்புச் சத்தம் எழுந்தது.

இவர்களுக்கு என்ன சொந்தம் இருக்கிறது?

''அ.தி.மு.க. என்னும் பெயருக்கு யாரிடமிருந்தோ உரிமை கொண்டாடி வழக்குத் தொடருகிறார்கள். நீதிமன்றத்தில் உரிமை கொண்டாடி ஒரு வழக்கு வரவேண்டுமானால் அது எந்த அடிப்படையில் வர வேண்டும்? குறிப்பிட்ட ஒரு பெயர் அல்லது பொருள் அவர்களுக்கே உரிமையானதாக இருக்க வேண்டும். அந்த உரிமையும் சட்டப்படி வழங்கப்பட்டதாக இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் 'இவர்கள் எங்கள் உரிமையைப் பறிக்கிறார்களே!' என்று கூறி வழக்குத் தொடர முடியும்.

''இவர்களுக்கு அ.தி.மு.க. என்னும் பெயருக்கு உரிமை கொண்டாட எந்தச் சட்டத்தில் இடமுள்ளது? எந்த அடிப்படையில் இந்த வழக்கைக் கோர்ட்டுக்குக் கொண்டு வந்துள்ளனர்?''

என்று கேட்டவுடன் கோர்ட்டில் ஒரு கலகலப்பு ஏற்பட்டது.

அ. இ. அ. தி. மு. க. தான், அ.தி.மு.க. இல்லை!

''மாநிலங்களின் வாதப்படியே அகில இந்திய ரீதியாகச் செயல்பட வேண்டும் என்னும் நோக்கத்தில் அ.தி.மு.க. என்னும் பெயர், அ.இ.அ.தி.மு.க. என மாற்றப்பட்டு விட்டது. ஆக, 'அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்' என்னும் பெயர் கைவிடப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு அந்தப் பெயரின் இவர்களுக்கு என்ன உரிமை இருக்க முடியும்?

''தேர்தல் கமிஷனின் நடைமுறைகளில், சட்ட சபை அலுவலகங்களில், அதன் தொடர்பான அதிகாரிகளின் அலுவல்களில், பாங்க் கணக்குகளில் அனைத்திலும் அ.இ.அ.தி.மு.க. என்னும் பெயரே பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஏன், கட்சி உறுப்பினர்களின் அடையாள அட்டையிலும் கூட அ.இ.அ.தி.மு.க. என்றே குறிப்பிடப்படுகிறது. அ.தி.மு.க. என்னும் வார்த்தையை சட்டரீதியாகப் பயன்படுத்தியதாக ஒரு சான்று கூட இங்கு காட்டப்படவில்லை.

வழக்கிற்குச் சொன்ன கட்டுக்கதை!

''சட்டரீதியாகவும், நடைமுறை அலுவல்களிலும் இப்படி இருக்கும் போது அ.தி.மு.க. என்ற பெயரே பிரபலமானது என்றும்; எனவே வேறொரு கட்சி இந்தப் பெயரை வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்கிறார்கள்—

''எனக்கு ஏ. பி. சக்கரவர்த்தி என்றொரு நண்பர் இருந்தார். அவரை அனைவரும் ஏ.பி.சி. என்று தான் அழைப்பார்கள். அவரேகூட ஏ.பி.சி. என்றுதான் திரும்பிப் பார்ப்பாரே தவிர சக்கரவர்த்தி என்றால் திரும்ப மாட்டார்.

''அதற்காக 'ஏ.பி.சி.' என்ற பெயரையே யாரும் வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்பதா? சட்டரீதியாக, பாங்க் அக்கவுண்ட்டுகள், அலுவலகங்களில் அவர் பெயர் ஏ. பி. சக்கரவர்த்திதான். ஏ. பி. சி.க்கு இவர் எப்படி உரிமை கொண்டாட முடியும்? அதைப் போலத்தான் இவர்கள் சொல்லுவதும் இருக்கிறது.

ஓட்டுப்போடுவது, கொடிக்கா, சின்னத்திற்கா?

''அந்த போலக் கொடியும் பாமரமக்களைக் குழப்பும் என்கிறார்கள். ஓட்டுப் போடும் போது ஒரே மாதிரி வர்ணம் கொண்ட கொடிகளைப் பார்க்கும் போது சாதாரண மக்களுக்குப் புரியாது என்கிறார்கள்.

''ஓட்டுச் சீட்டில் வாக்காளரின் பெயரும், கட்சியின் சின்னமும் தான் பொறிக்கப்பட்டிருக்குமே தவிர கொடிகள் அல்ல. அ.இ.அ.தி.மு.க.விற்கு இரட்டை இலைதான் சின்னமே தவிரக் கொடியல்ல.

''அதுவும் தவிர மாநிலங்களின் கொடியில் மூன்று வர்ணங்கள் இருக்கின்றன என்று

உறுதி கொண்டவனைத் தலைவர் வரிசையில் நிறுத்தும் சூழ்ச்சி.''

என்று குறைகூறி அ. இ. அ. தி. மு. க. வினரின் கொடியை எடுத்துக் காட்டினார்.

''மேலே கறுப்பு, கீழே சிவப்பு என இரண்டு வர்ணமிட்ட கொடியில் இரண்டு வர்ணங்களுக்கும் மேல் அண்ணாவின் உருவப் படம் வெள்ளையில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் எங்கள் கட்சிக்காரரின் கொடியில் கறுப்பு, வெள்ளை, சிவப்பு மூன்றும் சம அளவில் வரையறுக்கப் பட்டுள்ளன.'' என்றார். பிறகு ஒரு பிரமாண வாக்கு மூலத்தைப் படித்தார். அது யார் கொடுத்தது என்பதை எம்பெருமான் வைத்துவிட்டுப் பிரமாணத்தை மட்டும் படித்துவிட்டு கோர்ட்டுக்கு அதனைக் கேட்டுக் கொண்டு படித்தார்.

அந்தப் பிரமாணம் யாருடையது?

...''அண்ணா என்னும் பெயர் ஒருவருக்கு மட்டுமே உரிமையான சொத்தல்ல. அவர் மனிதயர் சாதி. ஆந்திராவும் விஷயமேபோல பொதுச் சொத்து. அண்ணா என்னும் பெயரை நான் பயன்படுத்தக் கூடாது என்கிறார்கள். வாதி தரப்பினர் பயன்படுத்துவதால் அவருடைய பெயருக்கு அதிக களங்கம் ஏற்படுமே தவிர. என்னைப் போன்ற அவருடைய உண்மையான தொண்டர்கள் பயன்படுத்துவதால் அதிகக் களங்கம் ஏற்படாது...''

என்று நீளமாகப் படித்துக் கொண்டே போனார். அனைவரும் 'இது யார் சொன்னது?' என்று ஆவலோடு கேட்டுக் கொண்டிருந்தனர். கடைசியில் சஸ்பென்ஸ் உடைத்தார் திரு. கோவிந்த சுவாமிநாதன். 1972-ல் புதிய கட்சி ஆரம்பித்த போது அதற்கு அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எனப் பெயர் வைப்பதைத் தடை செய்யக் கோரி, நாஞ்சிலார் வழக்குத் தொடர்ந்தார். அதற்குப் பதில் கூறுமுகமாக திரு. எம். ஜி. ராமச்சந்திரன் தாக்கல் செய்த பிரமாண வாக்கு மூலமே அது.

என் நண்பனுடைய அட்டெண்டரில் சின்ன மனதுக்கு அவர்கள் எழுதி வைத்திருந்தது:

''உங்கள் வீட்டு தோட்டத்தில் ஒட்டும் புத்தகமாக வளரட்டும்.''

—ஹெலன் கெலர்.

''இதைப் போன்ற விவகாரங்கள் மக்கள் மத்தியிலே தான் தீர்க்கப்பட வேண்டுமே தவிர. நீதிமன்றத்தில் அல்ல...''

எனக் கடைசியில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார் எம். ஜி. ஆர். அதைக் கோர்ட்டில் தாக்கல் செய்ய கோவிந்த சுவாமிநாதன் குறிப்பிட்ட போது "அது என்று செய்யப்பட்ட தவறு" என என். வி. நாராயணசாமி ஆட்சேபித்தார்.

எம். ஜி. எம். கழகத்தின் பதில்கள் சில:

● அ. இ. அ. தி. மு. க. வின் வழக்கு அதிகமாகி விட்டது என நான் கருதுகிற வேலை, பாதிக்கப்பட்டவர்களால் கட்சியிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டனர்.

● கிட்டத்தட்ட ஒரே மாதிரியான கொடியும், கட்சியின் பெயரும் உள்ளது; அதனால் பாமர மக்கள் ஏமாந்து விடுவார்கள் என்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டு மக்களைப் பற்றி மிகக் குறைவான மதிப்பீட்டை வைத்திருக்கிறார்கள் வாதி தரப்பினர்.

தமிழ் மக்கள் ஏமாந்தவர்களல்ல

● திராவிடர் கழகம், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்; அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என இரண்டு மாறுதல் உடைய கட்சிகள் வளர்ந்து நான் இருக்கின்றன. அவைகளையும் புரிந்து கொண்டு தான் மக்கள் வாக்களித்து வருகிறார்கள்.

ஒரே வர்ணக் கொடிகள் பழையது!

● இந்திய தேசிய காங்கிரஸிலிருந்து பல கட்சிகள் பிரிந்தன. ஒவ்வொன்றும் அதே மூவர்ணக் கொடியைத்தான் வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் அதிலே ராட்டை, கை, ஏர் உழவனிலே மாற்றிக் கொள்கிறார்கள். இதிலே குழப்பம் பெரிதும் ஏற்படவில்லையே!

கட்சியைத் தடைசெய்யத்தான் இந்த வழக்கு!

● எனவே அ. தி. மு. க. என்ற பெயரும், கொடியும் மக்களிடையே குழப்பத்தை ஏற்படுத்தும் என்பதற்காக வாதித் தரப்பினர் இந்த வழக்கைத் தொடரவில்லை. கொண்டு செல்லக் குறுக்கீட்டுக்கான வழி என்னுடைய கட்சியை ஆரம்பிக்க விடாமல் செய்வதற்காக இந்த வழக்கைத் தொடர்ந்திருக்கின்றனர்.

● திரு. எஸ். டி. எஸ் சாட்சிக் வழக்குத் தொடர்ந்தால். உபேண்ட் பொது அவர் மேல் ஆதிகேசவ இந்த எதிர் மனுவைத் தாக்கல் செய்து உள்ளனர்.

இரு தரப்பு வாதத்தையும் கேட்ட நீதிமன்றத்தின் நீதிபதி திரு. நடராஜன் உத்தரவைத் தள்ளி வைத்துள்ளார். (Order Reserved)

—நமது நிருபர்

யோகாசன மகிமை

சலபாசனம்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

பயிற்சிமுறை:

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

கட்டுரை வடிவம்: [illegible]

படம்: [illegible]

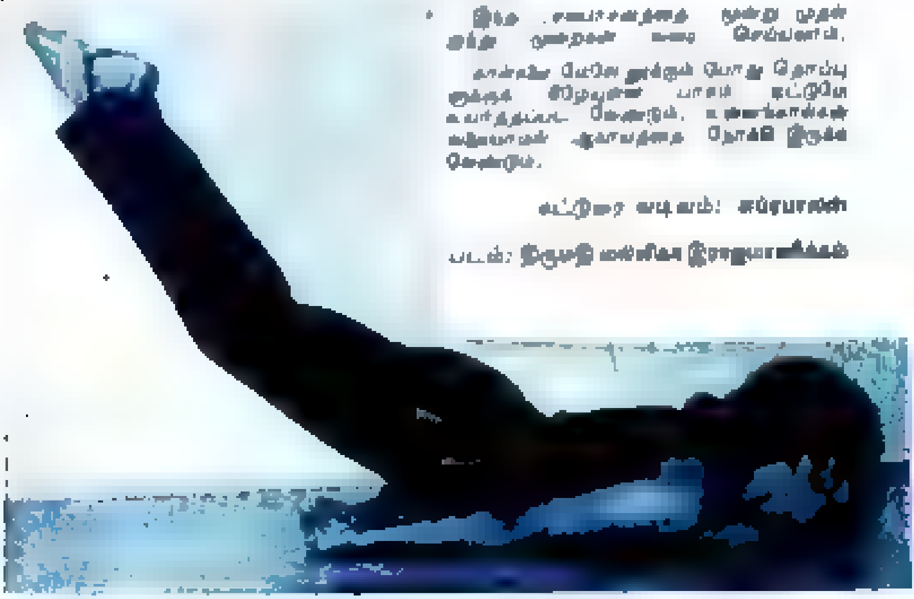

வாய்ச் சொல்லில்

வேலை இல்லாத இளைஞன். எப்படிக் கஷ்டப்படுகிறான்? எப்படி வேட்டுகள் வருகிறான்! எப்படித் தவிப்பானவிறான்! எப்படிக் கல்யாணம் செய்து வைக்கிறான்! பாக்யராஜ் சுறுசுறுப்புடன் தேடி நிறைய நேரம் விரயம் செய்திருக்கிறார். பிட், பிட்டாகத் தனித்த வேலைகள் மாறி வரும். ஏதும் மனதில் நன்கு நிற்காது. அவருடைய திறமை மட்டும் இங்கேயெல்லாம், படத்தில் அறுபது சதம் வசனங்களே. நாற்பது சதம் அவர் பிரான்ட் நகைச்சுவை.

பெண்பிள்ளையின் அன்புள்ள நண்பர்களே, பாக்யராஜ் ஏக்கத்துடன் நாயகியைப் பார்க்க, ராதிகா புன்னகை பூனை அமிர்தப்படு. செண்டு நறுமணத்து ஒரு நடிக்கு வந்துவிட்டாள் என்று சொல்லும் தனாப் பாளை! மைக்கில் சாய்ந்த விக்கல் பாக்கெட்டிலிருந்து பணத்தைக் கவர்ந்து செய்வது. இரட்டைக்கிளி கான வீடு, தண்ணீர்ப் போராட்டம் சொல்வது — என்று எதிர்பார்ப்பு வகைகளில் வாய் விட்டுச் சிரிக்கவைக்கிறார்.

'போலிஸ்மேன் உருவெடு' என்று பந்து வைக்கும் உருவை, முதல்தான் அம்மா வரும் அடித்துத் திட்டும் இடம் நம் பக்கத்து வீட்டு, தாமரைப்பூவின் குடும்பத்தில் நடக்கிறமாதிரி அவ்வளவு இயல்பு.

கல்யாண வீட்டு பாடு சாப்பாடு விசிலின் மனத்தை மெல்லிதாகத் தொடுகிறார்.

ஆடிப்புல் கண்டை, கைதுவைப் பிரித்து செருகப்பட்ட அட்டைச் சீன். அது நினைவு கடலடைபாவது அந்த நாள் 'அன்பேவா'வில் எம். ஜி. ஆர். பரிசிலாரிடம் போடுவதை நினைவுபடுத்தத் தவறவில்லை.

பாக்யராஜ் வசனம் அமைத்து அவரை பாராளுமா போராக்கி எடுக்கும் சீன் மகிழ்கொண்டவே விழுக்க வைக்கிறது. குருவை கிஷோர் மிஞ்சுகிறாரா? கிஷோரின் குரு மன கலக்கிறாரா? தெரியவில்லை. தெரியவேயில்லை!

ஏமாகேட்டுக்குள் பாம்பை அடித்ததும், எரிந்து தேர்ந்து கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கும் போது கூட, எத்தனையோ பல படங்களில் அரைத்த மாவுதானே என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டாலும், கேரடி தீர்த்து செய்து விடுகிறார்கள் — வசன வசனம், இயல்பான நகைச்சுவை ஆகியவை மூலம்.

சில, படம் ஆரம்பித்த கொஞ்ச நேரம் கழித்து சுவேட்டி வாயாரா அறிமுகம் ஆகிறார்? இருபத்தைந்து வருட அனுபவம் கொண்டவர் பற்றிச் சொல்லிச் சொல்லியே குழம்பிவிடப் போகிறார் என்ற பயத்தை முதலில் ஏற்படுத்தி விடுகிறார். அப்புறம் பாருங்களேன், — 'சாதிவைக் கொண்டு கொட்டுவதாலே வருத்தப்படணும், புல்லட் ஏன் வருத்தப்படணும்?' என்று கேட்டது என்ன; 'இருவருக்கும் வருத்தம் இருக்கு அப்புறம் முதல் வேலை வடவாள் கொண்டாரு!' என்று உருவது என்ன? சிவப் பாதரோ — சிக்கனம். (மூன்றாவது கொஞ்சம் நெருடுகிறது.)

சிந்து மயூரியில் அவர் கூட, ஒய். ஜி. எம். மகேந்ர, ... படத்தின் நிறைய சரிப்புக்குத் தூக்கிக் கொண்டு போவது இந்த ஜோடிதான்.

முதல் தரம் துணையாக நடிப்பை எடுத்த சில முகங்களும் கூடும் — இவர்

பணம் சம்பாதிக்க துணை வழிகளில் ஏறியவர் லண்டன் வழியில் முடங்கிட்டு, காரும், ஆட்டோவும், சிகரமும் சிலர் அடிப்படை—

கொசுக்கு சில படத்தின் மணி அடிப்பது, ஏதுக்கானதை தொண்டுறாது சதம் மாட்டும்

காவலன்

வெள்ளித்திரை

[illegible]

[illegible]

[illegible]

கனவுகள்

சைலே...ன்ஸ்

ஒளிர வேண்டும் ஒளிப்பதிவாளர்

[illegible]

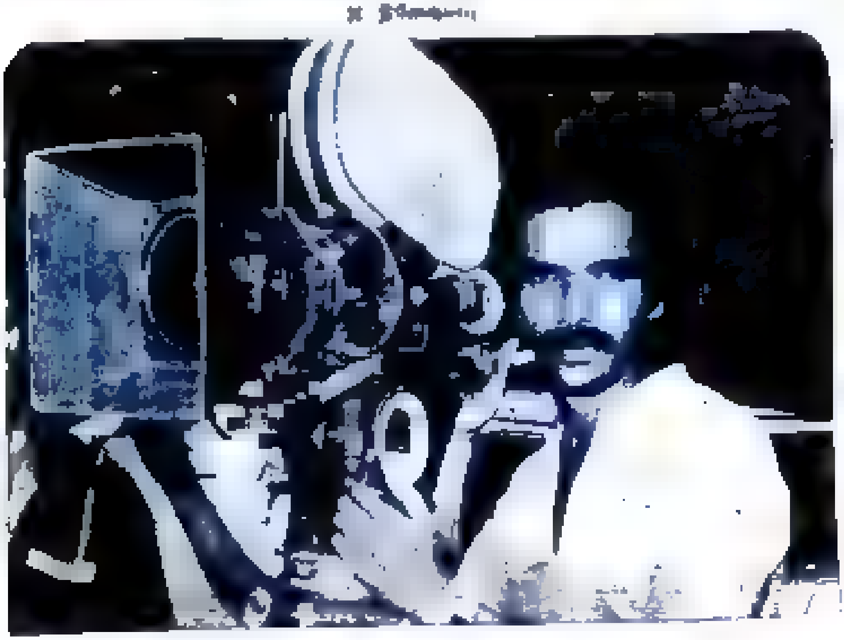

✖ மணிபாரதி

✖ அனுராதா

✖ ஆனந்த் பாபு

NFDC மூலம் ஒரு படம் எடுக்கவிருக்கிறாராம். அவார்டு பெறும் நோக்கத்துடனேயே எடுக்கப்படும் படம்!

ஒளிப்பதிவாளர் ஒளியவேண்டும்

புனே பிலிம் இன்ஸ்டிட்யூட்டில் படித்து வந்தவர் நிவேஷ்பாபு. இவர் ஒளிப்பதிவில் வெளிவந்த முதல் படம் பசலைப்பூவும் ரயிலிலே பேட். அடுத்தது 'பொன்னுப் புடிச்சிருக்கு' 'கன்னி தான் சத்தியமே' ஆகிய படங்களுக்கு ஒளிப்பதிவு செய்திருக்கிறார்.

காவேரி ரோடில் இருக்கும் நடிகை ஜெயமாலினியின் வீட்டில் நடந்த படப்பிடிப்பு ஒன்றில் நிவேஷ் பாபுவைச் சந்தித்தேன்.

“ஒரு படத்தைப் பார்க்கும் போது 'ஆஹா ஒளிப்பதிவு அற்புதம்' என்று சொன்னால், அந்தப் படத்தில் டைரக்டரின் ஒர்க் சரியில்லை என்று அர்த்தம். படத்தின் சரியாக இல்லாவிட்டால் ஆனால் பொருத்தமான மற்ற டெக்னிக்குகளை உணர முடியும். என் படங்கள் எதிலும் நான் தனித்துவமாகத் தெரியாத அளவிற்கு பார்த்துக்கொள்கிறேன்” என்கிறார்.

அதேமாதிரி தமிழ்ப்பட ஒளிப்பதிவாளர்களில் இவர்தான் மிக இளைஞராக இருப்பார். வயது: 25.

'நொறுக்கு' நல்லா இருக்கு!

இவர் நடிகைகள் நடிப்பில் தனித்தன்மை காட்டுகிறார்களோ, இல்லையோ ஆளுக்கொரு நொறுக்குத் தீனி பழக்கம் வைத்திருக்கிறார்கள்.

அனுராதா பிஸ்கட்டுகளை ஒரு கையால் எடுத்துப் போடுகிறார். சில்க் டப்பாவில் பார்த்தால் முந்திரிப்பருப்பை கொண்டு, பக்கத்தில் வேறே ஒரு பையன்.

ஒரு தட்டில் வறுத்த முந்திரிப் பருப்புக் கிலோ வைத்துக் கொண்டு (எதிரே இருப்பவர்களுக்குக் கொடுக்காமல்) சாப்பிடுகிறார், மாதவி.

அடிக்கடி இளநீர் குடிக்கிறார், சரிதா.

ரோஜா சாக்லேட்டுகளை உரித்து உள்ளே தள்ளுகிறார்.

இன்னும் ஆராய்ந்து பார்த்தால் தனிப் புத்தகமே எழுதலாம். ஆனால் அதனால் நமக்கு லாபமா, என்ன?

“அது நான்தான்!”

மணிபாரதி, இதுவரை [illegible] படங்களுக்கு மேல் நடித்து விட்டாலும், 'இருக்கும் வரைக்கும் படத்தில் ராதாவுக்கு அப்பாவாக வருவாரே... அது நான்தான்' என்று சொல்லிக் கொள்ளும் அளவில் தான் பிரபலமாகி இருக்கிறார்.

எல். ஐ. சி. யில் பணிபுரியும் இவர் சொந்தத்தில் 'சொர்க்கம்' என்கிற நாடகக் குழுவையும் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்.

—சம்பத்

நீங்கள் கேட்டவை

பாசமான வாழ்க்கையுடன் தேசப் பக்தி, இவைகள் அமையும்படி இருந்தால் மனம் நம்மை ஆளுவதற்குப் பதில் மனத்தை நாம் ஆள முடியும்.

○ ஆர். பூபாலன், செஞ்சேரி.
? பெண்களின் நாவல்களைத்தான் நாங்கள் படித்திருக்கிறோம், அது ஏன் அப்படி பாலகுமாரன்?
! அக்கறையின்மை காரணமாக உருவானவர்.

○ உலகநாதன், மல்லூர்.
? மேனி அழகின் உதவி, அறிவாற்றலின் உதவி ஒப்பிடுக.
! ஏர் தெம்பர்; செல்வ பத்திரம் உடன் செல்லும்.

○ ஆ. கம்பாகம், திருக்கோவிலூர்.
? கவிப்பேரு ஒரு விலை?
! கவி என்று ஒப்புக் கொள்வதாயின் அதையும் கோவில் செய்ய முடியும் என்று நிரூபித்திருக்கிறார் ராகவன்.

○ சேகர், பட்டுக்கோட்டை.
? கொள்கை வகுப்பது முக்கியமா? திட்டம் போட்டு நிறைவேற்றுவது முக்கியமா?
! கொள்கை வகுப்பதென்பது எளிது. திட்டமிட்டு நிறைவேற்றுவது கஷ்டம். உதாரணமாக விண்வெளி விஞ்ஞானத்தில் பாரதம் முன்னேற வேண்டுமென்று அரசு கொள்கை வகுத்து விட்டது. ஆனால் அதைத் திட்டமிட்டு நிறைவேற்றும்போது பல குறைபாடுகள் இருக்கக் காண்கிறோம். இன்சாட் 1-ஏ, 1-பி முதலிய விண்கோள்கள் வெற்றிகரமாக அனுப்பப்பட்டன. ஆனால் அவற்றின் ஆற்றல் இன்று மக்களுக்குப் பயன்படுமாறு முழுமையாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளத் தேவையான அடிப்படை நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவில்லை. எனவே அந்த விண்கோள்களின் திறனில் பெரும்பகுதி வீணாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. அந்த அளவுக்கு மக்களின் வரிப்பணம் வீணாவதாகவே கருத வேண்டும்.

○ நா. ம.

○ ரஜினி

○ வடிவார்

○ அமிதாபச்சன்

○ ஆர். அப்துல் ரஹீம், திருவாரூர்.
? வானொலி டி. வி. நாடகங்கள் – ஒப்பிடுக.
! முன்னது காதுக்கு மட்டும் தொல்லை; பின்னது காது, கண் இரண்டுக்கும் சேர்த்து, – மிகப் பெரும்பான்மை சமயங்களில்.

○ மல்லிகா வேணுகோபால், சேலம்.
? வீடியோ கேஸெட் பற்றிச் சொல்லுங்களேன்?
! சமீபத்தில் பெங்களூர் சென்று சேர்ந்த போது... 10 மணிக்குக் கிளம்ப வேண்டிய பஸ் வீடியோ கேஸெட்டுக்காகக் காத்திருந்தால் 10.30–க்குத் தான் கிளம்பியது. புறப்பட்டதும் போனதும் வீடியோ நடக்கும், அதைச் சரி செய்யக் கால் மணி நேரம் போராடி ஒரு தமிழ்ப் படம் போட்டனர். தூக்கம் கண்களைச் சொக்க வைக்க வீடியோ அலறல் தூங்க விடாமல் தடுக்க... இரண்டு படங்கள் விடிய விடிய... காலையில் தலை நிறைந்த, வேண்டாமல் வீடியோ கோஷ்!

□ தி. பாரதி, லால்குடி. ★
? உங்களை மகிழ்விக்க முடிந்த ஒரு சந்தோஷம் எது?
! பக்தி என்ற பெயரில் காவிரியின் கரையில் கூட்டம் கூடி ஒழுங்கற்ற முறையில் விளையாட்டு, விழாக்கள் என்ற பெயரில் ஏராளமாகச் சிதறும் பணம் இந்த மாதிரி இருப்புப் போட்டியில் சிறப்பானது. (இது நேரத்தில் போலீஸ் விளையாட்டும் ஒன்றாக அமைதியில் நடக்க அழிக்கப்) இப்படி வாழ்க்கை நிலையைத் தள்ளுறுத்துவதும், அவை மதிப்பதும்.

★ ரூ. 10 பரிசு பெறுபவர்:

தி. பாரதி,
எம். எல். டி. வீதி,
லால்குடி
621 701.

மாடியில் ஒரு ஏ.ஸி. அறை

ஆபரேஷன் வெற்றிகரமாக முடியக் கெட்டிக்கார டாக்டர்களும் நர்ஸ்களும் இருந்தால் போதாது. ஆபரேஷன் தியேட்டர் பழுதின்றி இருக்கவேண்டும். இல்லையென்றால் அண்மையில் புதுதில்லியில் நடந்தது போல மின்சாரம் தாக்கியே நோயாளி இறந்து விடலாம். அல்லது நோய்க் கிருமிகளால் தாக்குண்டு டெடானஸ் போன்ற வியாதிகள் ஏற்பட்டு மரணம் சம்பவிக்கலாம்...

எல்லா ஆபரேஷன் தியேட்டர்களுமே ஏர்கண்டிஷன் செய்யப்பட்டவைதான். சாதாரணமாகப் புறக் காற்றின் ஒரு சதுர மீட்டர் பரப்பளவில் நூறு நுண்ணுயிர்கள் இருக்கலாம். ஆனால் இடத்தின் சுகாதாரம், ஆட்களின் புழக்கம் இவற்றுக்கு ஏற்ப இந்த எண்ணிக்கை கூடும். நோய் தொற்றிய காயத்தின் மீதிருந்து மேலே போட்டிருக்கும் பாண்டேஜ் அல்லது பிளாஸ்டரை அகற்றினால், பல்லாயிரக்கணக்கில் கிருமிகள் பரவிவிடும். இவை எல்லாவற்றிலிருந்தும் போதுமான பாதுகாப்புப்பெற வேண்டும்.

ஏ. ஸி. அறைக்குள் புறக்காற்று இழுக்கப்படும் போதே கிருமிகளை நன்றாக வடிகட்டித்தான் இழுக்கப்படுகிறது. தவிர ஆபரேஷன் தியேட்டருக்குள் காற்றின் அழுத்தமும் கூடுதலாக இருக்கும்.

சர்ஜரி முடிந்தவுடன் பயன்படுத்திய துணிகள், பஞ்சு, கழிவுப் பொருள்கள் அனைத்தையும் கட்டி வெளியே போடக் கூட ஒரு சிறு துவாரத்தைத்தான் அப்போதைக்கப்போது திறந்து பயன்படுத்துவார்கள். அப்படி துவாரம் திறக்கிற நேரங்களில் கூட, ஆபரேஷன் அறையின் அழுத்தப் பட்ட காற்று பிதுக்கிக் கொண்டு வெளியேறுமே தவிர, வெளிப்புற அசுத்தக்காற்று உள்ளே வர வாய்ப்பில்லை.

சர்ஜரி நடைபெறுகிற அறையில் ஆள் நடமாட்டம் தேவைக்கு மேல் இருக்கக்கூடாது. தூய்மையாக்கப்பட்ட பிரத்தியேகமான உடையுடன் தான் நோயாளியும், டாக்டர்களின் உதவியாளர்களும் அறைக்குள் வர முடியும்.

தினமும் ஆபரேஷன் தியேட்டரின் சுவர்கள் உட்பட எல்லாப் பகுதிகளும் மருந்து கலந்த நீரால் நன்கு கழுவப்படுகின்றன. ஆபரேஷன் மேஜை போன்ற அனைத்துப் பொருள்களும் சுத்தமாக்கப்படுகின்றன. வாரம் ஒரு முறை சர்ஜரியை நிறுத்திவிட்டுத் தூய்மைப் படுத்துகிறார்கள்.

சுவர்கள் கூட விளிம்புகள், 'ட' வளைவுகள் எதுவுமில்லாமல் கட்டப்படுகின்றன. அப்படியும் நோய்த் தொற்று ஏற்படக் கூடும். இது உடனே Post Operative Case களில் தெரிந்து விடும். அப்போது சர்ஜரி அறையில் தான் ஏதோ கோளாறு என்று கண்டுபிடிக்க முயல்வார்கள். 'பாக்டீரியல் ஸ்வாப்'' சோதனை என்று ஒன்று உண்டு. தியேட்டரின் சுவர்ப் பகுதி, தரைகள் என்று சந்தேகம் வருகிற பகுதியைப் பஞ்சால் ஒற்றியெடுத்துச் சோதனைக்கு அனுப்புவார்கள். கல்ச்சரில், கிருமிகள் ஏதேனும் கிடைத்து விட்டால் உடனே முழு அளவில் துப்புரவு நடக்கும். பார்மால்டிஹைட், பொட்டாசியம் பர்மாங்கனேட், போன்ற பொருள்களின் கலவையை நீரில் கரைத்து வைத்து அறைக் கதவுகளை மூடிவிட்டால் போதும். காற்றில் கலவை நீர் ஆவியாகி அறை முழுவதும் சூழ்ந்து நெடியேற்படுத்திக் கிருமிகளை அழித்து விடும். இருபத்து நான்கு மணிநேரம் இப்படித் தொடர்ந்து ஆவி சுழன்று சுழன்று வருகிற போது நோய்க் கிருமிகள் தப்பு வதில்லை.

ஆபரேஷன் தியேட்டர்கள் எல்லாம் பொதுவாக மூன்றும் நான்காம் தளங்களில் தான் கட்டுகிறார்கள். அருகில் மரங்கள் இருக்கக் கூடாது. மரங்களில் அமரும் பறவைகளின் கழிவுகள் நோய்க் கிருமிகளைப் பரப்பும் என்பது காரணம்.

ஒரு சர்ஜரி முடிந்தவுடன் அடுத்த சர்ஜரியை அதே மேஜையில் உடனே எடுத்துக் கொள்ள மாட்டார்கள். முந்தைய சர்ஜரிக்குப் பிறகு களேபரமாகியிருக்கும் அறையைக் கழுவி, சுத்தப்படுத்தித் தயார் பண்ணுவதற்கு நேரம் ஒதுக்குவார்கள்.

ஆபரேஷன் கருவிகள், துணிகள் போன்றவற்றைக் கொதிநீரில் போட்டோ அல்லது ஆட்டோக்ளேவில் என்று ஆவியில் வைத்தோ சுத்தப்படுத்துகிறார்கள்.

விளக்குகள் முக்கியமானவை. வெப்பம் தாக்காத கண்ணாடிகள் மூலம் சர்ஜரி மேஜையில் வெளிச்சம் பரவும். மூளை, இருதயம் போன்ற உறுப்புகளின் மீது சிறிது கூட வெப்பம் தாக்கக் கூடாது. இப்போதெல்லாம் 'ஹாலோஜன் லாம்ப்' என்னும் குளிர் ஒளி விளக்குகள் புழக்கத்துக்கு வந்துவிட்டன. தொடர்ச்சியான மின்சக்தி தேவை என்பதால் முன்னெச்சரிக்கையாக ஜெனரேட்டர் வசதியே நம்பப்படுகின்றன.

இதயத் துடிப்பு, இரத்த அழுத்தம் இவற்றையெல்லாம் சோதிக்க கண்காணிக்க இப்போது மானிட்டர்கள் வந்து விட்டன. அனஸ்தீஷியாவுக்கு விதம் விதமான பாதுகாப்பான மருந்து வகைகள் உள்ளன.

ஒரு டாக்டர் கூறக் கேட்டு எழுதியவர்:
-சுப்ரமணியன்

வண்ணப்படம்: உதயா

Printed by V. Murali and Published by V. Vaidyanathan on behalf of Messrs Bharathan Publications Private Ltd. at the Bharathan Press, Race Course Road, Guindy, Madras-600032 (Phone: 431543)

Assistant Editor: P. S. Mani

Editor: K. Rajendran

கல்கி

30-9-84

REGISTERED No. M. 4597
Registered as a Newspaper in Sri Lanka